Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Vện Đường (Từ microfilm Thư Viện Đại học Cornell)

NGÔ-B-CẨN VÀ PHAN-Q-ĐÔNG BỊ HÀNH QUYẾT TẠI HUẾ

NĂM THỨ TƯ ★ SỐ 533 ★ GIÁ 2 $ ★ THỨ BẢY 9-5-1964

THỜI LUẬN

THÔNG-TIN BÌNH-LUẬN VÀ KIẾN-THIẾT

Chủ-nhiệm kiêm Chủ-bút : NGHIÊM-XUÂN-THIỆN

TOÀ-SOẠN VÀ TRỊ-SỰ : 224, Gia-Long — Saigon Giây nói : 21.998

Tổng thư-ký toà-soạn : VIỆT-NHÂN

VỤ 2 TÀI XẾ TẮC-XI BỊ BẮN CHẾT

CHƯA BẮT ĐƯỢC THỦ PHẠM

THÌ SAO BIẾT LÀ NGƯỜI MỸ ?

● Coi chừng kế ly-gián của V. C.

SAIGON.— Trong khuôn khổ cuộc đón tiếp đồng bào Thượng tại Tổng Tham Mưu. Thủ tướng đã trả lời một số câu hỏi của các ký giả. Trả lời câu hỏi «Báo giờ hành quyết Ngô đình Cẩn ?» Thủ tướng đáp :

Ngày đó chưa biết tuy chiếu Cẩn và Đông sẽ bị xử ? ấy... Thủ tướng cũng cho biết là Thủ tướng tất thông cảm với sốt phản uất của đồng bào người Trung, nên Cẩu Đông có thể sẽ bị hành quyết tại Huế, ngày hành quyết bao chí được tham dự —

xem tiếp 2 trang 4

KHI NHÀ TRÍ THỨC LỢI DỤNG...

Bài của MAI-TRI

Trước hết, có lẽ một phần vì mặc cảm «xấu hổ» cho người xem lưng, tôi muốn bắt đầu bài này bằng chuyện một nhà trí thức của nước Mỹ.

Charles Van Doren trẻ tuổi, đẹp trai và học giả (ông là một giáo sư đại học) có một thời đã làm cho cả nước Mỹ say mê, kể cả Tổng thống Mỹ và tài học uyên bác của ông.

Ông có thể trả lời rất đúng bất cứ một câu hỏi nào dù khó khăn đến đâu, có thể nghe một khúc nhạc cổ điển, hết sức ngắn, và trả lời đoạn đó trích trong bản cổ của tác giả nào. Khuôn mặt trẻ tuổi của ông, khi suy nghĩ để trả lời (mỗi câu hỏi chỉ được phép nghĩ hai hay ba phút) thật là đễ thương. Và cứ mỗi khi đến chương trình « TwenTy one », lại hầu như mọi người đều quây quần quanh đài vô tuyến truyền hình để theo dõi. Những danh tiếng của ông đã chẳng hão, vững và một sự tính có đã phát giác ra sự gian lận của chương trình đó. Van Doren đã được hãng Vô tuyến truyền hình cho biết trước câu hỏi và câu trả lời và những lúc ông lâm bộ suy nghĩ chỉ là những lúc ông đồng ý để tăng thêm phần gây cảm phân, nghẹt thở và trước khi tiếng chuông báo hiệu thời gian suy nghĩ chấm dứt vang lên ông buông câu trả lời giữa sự rụt rè, bảo hoàn của «con thỏ khôn già.

xem tiếp 1 trang 4

11-5 này ông Mc Namara

Bộ Trưởng QUỐC PHÒNG MỸ tại sang viếng V.N.C.H.

HOA THỊNH ĐỐN.— Theo nguồn tin A. P. Tổng thống Johnson đã yêu cầu ông Bộ Trưởng Mc Namara đi thăng từ Bưu ấn Sàigòn để xem xét tại chỗ tình hình các công tác dân sự và quân sự ở Việt Nam. Cùng đi với ông Mc Namara sẽ có Đại Tướng Earl Wheeler, Tham Mưu Trưởng Liên Quân và các phụ tá Bộ Trưởng Quốc Phòng Arthur Sylvester và John Mc Naughton.

Mặt khác, Bộ Quốc phòng cho biết rằng Mac Namara sẽ rời Bưu ấn Saigon ngày 11-5, và dự tính trở về Hoa thịnh Đốn ngày 14. Như vậy ông Mac Namara sẽ không tham dự Hội nghị cấp Bộ trưởng của Minh Ước Bắc đại Tây Dương sẽ họp tại Lisbonne 12 đến 14-5.

Cuộc viếng thăm lần này của ông Mac Namara là chuyến đi công cán thứ nhì tại Việt Nam trong vòng 2 tháng.

MỸ BI QUAN VỀ TÌNH HÌNH LÀO

Anh bác bỏ đề nghị mở lại HỘI NGHỊ GENÈVE 1954

Trung lập hóa Luang rabang và Vạn Tượng chăng ?

LUÂN ĐÔN (AFP).— Ngày mai, Chính-phủ Anh sẽ cáo tri Mạc Tư Khoa rằng Anh không tán thành mở lại Hội nghị Genève 1954 về Đông Dương.

Phát ngôn viên bộ ngoại giao Anh không chịu bình luận về việc Nga sô gửi lại một đề nghị gần đây của thái tử Sihanouk, bảo thủ ba đã bon cho Anh biết rằng Nga tác

xem tiếp 5 trang 4

Đại Tướng Westmoreland

QUAN SÁT MẶT TRẬN

Trong trận tấn công mặt khu Đồ Xá của V.C. Đại tướng WESTMORELAND người thay thế Đại tướng HARKINS đã đi cùng Trung tướng ĐỖ-CAO-TRÍ đến tận chiến trường quan sát mặt trận Đồ Xá.

HÌNH DƯỚI : Trong cuộc truy kích V.C. trên ngọn đồi A-2, Mật binh sĩ ta bị thương liền được Quân y cứu chữa tức khắc. (S.A.V.)

Hồi 15 giờ 30 ngày 7-5-64, tại Bộ Tổng Tham mưu Trung tướng Thủ tướng tiếp Phái đoàn đồng bào Thượng toàn quốc.

HÌNH TRÊN : Thủ tướng tiếp nhận kiến nghị của đồng bào Thượng đang lên. (Saigon ảnh Xã)

THỦ TƯỚNG NGUYỄN-KHÁNH TIẾP KIẾN

PHÁI ĐOÀN ĐỒNG BÀO THƯỢNG

★ *MỘT CƠ QUAN THƯỢNG VỤ ĐƯỢC THÀNH LẬP ĐỂ GIÚP ĐỠ ĐỒNG BÀO THƯỢNG*

SAIGON — Hồi 11 giờ ngày 7-5 Thủ tướng đã đón tiếp phái đoàn đồng bào Thượng và Chàm tại Bộ Tổng Tham mưu, nhân dịp ngày phái đoàn ngày về thăm Thủ đô. Phái đoàn gồm 63 sắc dân, do 2 ông Y S'Hom và P' Nur là các cựu tỉ đã chống chế độ Ngô đình Diệm và đã bị bắt rồi được trả tự do sau ngày cách mạng lên trường phái đoàn. Hai ông trên hiện đang giữ chức Phó tỉnh trưởng, ông Y'B'Hon phó tỉnh trưởng Darlac, và ông P'Nur phó tỉnh trưởng Kontum

bản tự do bình đẳng và sẵn sàng chặt hàng ngũ để cùng đồng bào Kinh và quân đội chống Cộng.

Trung tướng thủ tướng cũng đã nói lên cảm tưởng chân thành của chính phủ đối với đồng bào Thượng chính phủ đã lập một cơ quan Thượng Vụ để giúp đỡ đồng bào Thượng về vấn đề kinh tế, xã hội, an ninh và

xem tiếp 4 trang 4

ẤN ĐỊNH PHỤ CẤP ĐẤT ĐỎ CHO QUÂN-ĐỘI TỪ 800 đến 3.920 đồng

SAIGON (V.T.).— Thủ tướng Chính-phủ vừa ký sắc lệnh ấn định phụ cấp đất đỏ cho Quân đội V.N.C.H. được chia ra làm hai vùng A và B của các tỉnh trong toàn quốc như sau :

VÙNG A. — 1) Các Tỉnh : Khánh Hòa, Ninh Thuận, Bình Tuy, Phước Tuy, Long Khánh, Biên Hòa, Tây Ninh, Bình Dương, Hậu Nghĩa, Gia Định, Long An, Kiến Tường, Định Tường, Gò Công, Kiến Hòa, An Giang, Vĩnh Long, Vĩnh Bình, Kiến Hòa, Phong Dinh, Chương Thiện, An Xuyên Ba Xuyên, Đô Thành, Saigon, Thủ Xá Vũng Tàu.

VÙNG B

1) Các tỉnh : Đà-Lạt, Côn Sơn, Bình Long, Phước Long, Phước Thành.

xem tiếp 2 trang 4

NĂM NAY HUNG TÌNH CHIẾU MẠNG RÕ RÀNG

LẠI 1 TÀI XẾ TẮC-XI BỊ ĐẬP CHẾT

● *HUNG THỦ LÀ ANH BÁN MỈ ĐÃ BỊ BẮT*

BÔ THÀNH.— Vào khoảng 10 giờ đêm 6-5, trước rạp hát Kinh thành đường Hai Bà Trưng, anh Nguyễn văn Út 38 tuổi tài xế xe nhà ở đường Trần quang Diệu và Trương văn Hoa 22 tuổi bán mì tại đây nhà ở đường Hai bà Trưng, cãi và nhau vì có một người trong nhà anh Út thiếu tiền anh Hoa, đòi bồi Hoa nổi nhiều lời chạm đến anh Út nên hai đứa cãi và nhau anh ấu đả.

Hoa đã đùng chiếc ghế sắt cho khách ngồi ném ai đánh vào đầu anh Út trúng vỡ ..so nằm lên lên trên vũng máu. Út được chở vào bệnh viện cứu cấp, nhưng vì thương thế quá nặng qua 5 giờ sáng 7-5 anh Út tắt thở. Hiện tên Hoa đã bị bắt và nhà chức trách đang mở cuộc điều tra.

Trần-lệ-Xuân THÍNH CẦU T. T. Johnson can thiệp xin ân xá cho Ngô-đ-Cẩn

SAIGON (VTX) 7-5 .— Theo nguồn tin của hãng thông tấn Reuter, hôm qua Trần lệ Xuân, quả phụ của Ngô đình Nhu, đã gửi đến Tổng thống Johnson bức điện thính cầu.

xem tiếp 1 trang 4

XÃ-LUẬN

QUY CHẾ BÁO-CHÍ

của NGHIÊM-XUÂN-THIỆN

Chánh-Phủ mới đây đã cho ra một quy-chế về Báo chí, để định thể lệ xuất bản báo cho tư nhân.

Đối với các chánh đảng, những thể lệ do hai sắc luật riêng kể ra cũng không có gì bỏ buộc lắm.

Nhưng đối với tư nhân, thể lệ bắt buộc nhiều điều kiện trong đó có hai điểm đáng làm chúng ta chú ý :

1) Phải tốt nghiệp tại « một phân-khoa báo chí » của các học đường được chánh thức công nhận trong nước hay tại những quốc-gia có liên lạc ngoại-giao với Việt-Nam Cộng-Hòa.

2) Phải ký quỹ số tiền 200.000 bạc tại một ngân hàng hoạt động tại Việt-Nam.

Bắt buộc một tư nhân phải học qua một trường giảng nghề làm báo ở trong nước hay ở ngoại quốc hoặc đã có giấy chứng nhận là đã viết báo trong một thời gian tổng cộng là 7 năm, quy-chế báo chí có mục đích coi nghề làm báo như một nghề chuyên môn, cần phải có huấn luyện mới hành nghề một cách chánh đáng

Theo quy-chế này sẽ không có những ông thầu khoán, những ông nhà buôn ra làm báo nữa.

Cần những người vì lý-do nào hay lý do khác đã không xuất-thương học trong một trường làm báo, và cũng không làm ký-giả tới 7 năm, nhưng cũng đã có học lực bậc cao hoặc, có kinh-nghiệm chính-trị ở trong nước và ở cả ngoài nước nữa, sẽ dương nhiên không có quyền ra báo.

Và cũng theo quy chế, chắc chánh-phủ sẽ phải mở một «phân khoa báo chí» ở học đường.

Chúng ta chưa biết chương-trình học của «phân khoa báo chí» ra làm sao. Hẹn học lí bao nhiêu năm. Điều kiện gia nhập học như thế nào. Và những ai sẽ làm giáo sư.

Nếu chúng ta xét những trường dạy làm báo ở ngoại quốc, như ở các nước Tây-Âu thì ta thấy có hai loại trường làm báo.

Một loại chỉ dạy một hay hai năm, dành cho những người có tố tài và đã có làm báo rồi. Trường này dạy nhiều về lối hành văn, lối xếp đặt bài trường thuật, hơn là dạy một chương-trình phức tạp để cho nhà báo trong lai có một mực văn hóa khá cao.

Một loại nữa dạy nghề làm báo, với một chương trình đầy đủ. Muốn vào học thì sinh phải có tú tài và phải qua một kỳ thi sát hạch. Có khi có cả thí sinh có bằng cử-nhân nữa. Chương trình học gồm có sử-ký, địa-dư, kinh-tế, luật-học, ngoại ngữ v.v.. Niên hạn có khi hai hay ba năm.

Chúng ta hãy chờ xem chánh phủ sẽ tổ chức «phân khoa báo chí» như thế nào, để những sinh viên nghèo, không thể xuất-dương học trường Báo-chí, cũng có nơi học ở trong nước.

Nhưng thế sao, những sinh-viên nghèo không thể quên rằng muốn xuất bản báo, không nhất thiết phải học ở «phân khoa báo-chí» mà cần phải ký quỹ 200.000$.

Như thế nghĩa là sinh viên nghèo, sau khi tốt nghiệp ở một «phân khoa báo chí» ra chỉ có thể làm kỹ giả mà thôi.

Điều nầy ở các nước Âu-Mỹ là một sự dĩ nhiên rồi. Vì ở Âu-Mỹ muốn xuất bản báo phải có hàng trăm triệu. và phải có chăng một triệu đô-la mới bán nổi.

Nhưng ở Việt-Nam, hoàn cảnh khác, dễ dàng hơn ở Âu-Mỹ nhiều !

Việc phải ký quỹ 200.000 để tự bản hóa nghề làm báo. Trong hiện tình, chưa chắc đã là một việc hay.

Quy chế Đông y được mới ban hành

Đã khai tử nghị định De coux

★ **SẼ MỞ ĐÔNG Y HỌC ĐƯỜNG VÀ ĐÔNG DƯỢC NGHIÊN CỨU VIỆN**

● **THÀNH LẬP HỘI ĐỒNG ĐÔNG Y ĐOÀN, ĐÔNG DƯỢC ĐOÀN**

của d.p.v. THANH-NHÃ

Hồi 16 giờ 10 ngày 7-5, tại phòng Khánh Tiết Bộ Y tế, Bác sĩ Nguyễn-Tăng-Nguyên đã mở cuộc họp báo về việc quy chế Đông y vừa được ban hành. Hiện diện trong buổi họp này gồm có Chánh sự Vụ Sở Pháp chế Y tế, Bác sĩ Cố vấn Y tế Phủ Phó Thủ tướng, Bác sĩ Thanh tra Y tế phụ trách Đông y sự Vụ, ông Chánh sự Vụ Sở Pháp chế v.v... và một số đông kỹ giả đại diện tất cả các báo Thủ đô.

Mở đầu cuộc họp bác sĩ Nguyễn Tăng thơ kỳ Bộ Y tế vinh hay vẻ vẽuốc tại sao sửa đổi quy chế Đông Y ? Theo lời bác sĩ cho biết thì sở dĩ có việc sửa đổi quy chế Đông Y vì hồi năm 1943 thời chế độ Decoux đã quyết định ngành Đông Y nằm trong một quy chế quá khắt khe nào cấm đoán hoa là để chế thuốc trị bịnh, bạn chế Đông y hành nghề ở các nơi, mỗi một địa phương nào đông y chỉ được quy định thôi, mà trong số

xem tiếp 8 trang 4

Hồi 16 giờ ngày 7-5-64, tại Bộ Y-tế có cuộc họp báo giải thích về quy chế Đông-y.

HÌNH TRÊN : Quang cảnh cuộc họp báo, từ trái sang phải : Ông LÊ-VĂN-NHAM Chánh sự Vụ Sở Pháp chế, Bác sỹ LÊ-VĨNH-KHAI Thanh tra Y-tế, Bác sỹ LÊ-THIỆN-THUẬT Thanh tra Y-tế phụ trách Đông y, Bác sỹ Nguyễn-Tăng-Nguyên Tổng thư ký Bộ Y-tế, Bác sỹ Trương-Minh-Các Chánh sự Vụ Sở Y-tế, Bác sỹ Nguyễn-Tấn-Chức Cố vấn Y-tế, Phủ Phó Thủ tướng đặc trách Văn hóa Xã hội, Thiếu tá được sỹ Cao-Thiên-Chánh.

TIẾNG DÂN KÊU

Xin được cấp thẻ căn cước dễ dàihơn

CHOLON ngày 29 tháng 4 năm 64

Kính gửi

Ông chủ nhiệm báo Thời Luận nhờ ông đăng giúp chúng tôi những điều sau đây :

Nguyễn chúng tôi là những người tử các Tỉnh đến Saigon làm ăn hàn

xem tiếp 14 trang 4

GIÓ THỔI NGƯỢC

LỜ KHÓC, LỜ CƯỜI !

Cần và Đông sắp mất chế đội nón !

Thế là việc phải đến, đã đến. Vậy thì nên cười hay nên khóc đây ?

Dân « bi tri » tư vấn đến nào vừa cười mà cũng vừa khóc !

Cười vì mừng từ nay tiên mình đông thuế sẽ được Chánh phủ cùng vào các công ích, cho không con phải canh giữ, nuôi nấng, thuốc men cho hay tên quốc-tế hai thằng ăn « chết tốt » tư thế chết hồn tinh thần quá lâu như vậy nữa. Và vì cười vì thích Chánh phủ làm một việc hay, dân mặc đầu hơn chăm.

Khóc vì Cần và Đông chết. Ai lại quá ! Vì cớ theo luật định của Chánh quyền C.M. kể sao « xơn » 100 ngàn của dân thì phải đợt đầu. Như vậy thì cho cái mày chém làm việc 1 năm một tháng với một ngày 8 giờ. 1 giờ 12 cái đầu (5 phút 1 cái) thì dân đẹn « thả » rằng nếu có chết hết 2.880 cái « đầu tham nhũng » cũng chưa lấm cho Cần và Đông «vui lòng, vì « để tử » của chúng con « lọt lưới » đông quá, nên nghĩ ra mà dân đơn phải khóc !

Cần bon dự đồng Cần-Lao, Phong-trào và Liên-đoàn, nay cho ngán, cũng lo khóc lắm cơ !

Khóc vì lo sợ chẳng còn ai đó đầu thì cái đầu sẽ hết đương « xơn » của dân và cũng không con chỗ đến nón. Nhưng sợ ma chi khóc thêm, cho khóc thiệt thì người ta biết « tâm » mình sao. Nên bên trong khóc thầm ma bên ngoài phải cười nụ, cười tinh, cười cái điệu ta đây cũng... hoài nghinh cách-mạng mới « cây » !

Cho nên bây giờ, người ta mới thấy phái hiện một « phong chào » cần lao, mặt vui mà lại rộng hoang chứt nát cha ông bà... thằng Cần, thằng Nhu.

Ô hô ! Ha ha ! Hu hu !...

KỲ NINH

SAIGON LỤC TỈNH

Kết quả kỳ thi tuyển khóa 21 và 22 Hạ Sĩ Quan Bảo-Ấn

Kết quả kỳ thi tuyển khóa 21 Hạ Sĩ Quan mở ngày 24-4-1964 được niêm yết tại Bộ Tư Lệnh Bảo An (số 126 đại lộ Hùng Vương Chợ-lớn) và các nơi thêm đơn.

Yêu cầu các ông viên đã dự thi hãy đến các nơi trên để biết kết quả và tính điện Bộ Tư Lệnh Bảo An kể từ ngày 8.5.1964 đến hết ngày 12-5-1964 để lập thủ tục nhập học.

Các ông viên trúng điểm trễ sẽ không được nhập học.

Tin Tuyển Dụng

Tiếp theo thông cáo ngày 14-4-64 về việc tuyển dụng thợ chuyên môn làm nhân viên dân chính công nhật, Bộ Tư Lệnh Không Quân trân trọng thông báo :

Vì có một số ứng viên ở xa chưa kịp lo đủ giấy tờ để nộp hồ sơ xin ứng tuyển đúng theo hạn định nên Bộ Tư Lệnh Không Quân quyết định gia hạn thêm nhận đơn kể từ 27-4-64 đến hết ngày 20-5-64.

Yêu cầu các ứng viên có những nghề chuyên môn đã gửi trong đồng các kỉ trên liên lạc gấp với các địa điểm sau đây để nộp hồ sơ :

— Công Trại Phi Long (Tân sơn Nhứt — Lăng Cha cả).

— Căn cứ Không quân Nha trang

— Căn cứ Không Quân Đà nẵng.

Bộ Chỉ huy 3 tiếp vận, đồn trú tại Sài Gòn, cần tuyển mộ một số tân binh để phục vụ trong ngành tiếp vận.

Các ứng viên có quốc tịch Việt Nam — Tuổi từ 18 đến 33 — không cần ăn đầu có thể xin gia nhập.

Muốn biết thêm chi tiết xin liên lạc với *Ban Tuyển mộ* đặt tại *Đại ý 3 Quân Trị, đường* TÔ HIẾN THÀNH (Hoa Hưng) SÀI GÒN.

Thịt bò thịt trâu bán tự do

Bộ Kinh tế đã chấp thuận cho giải tiêu giá bán thịt trâu, thịt bò tươi thời trong thời gian 3 tháng, kể từ ngày 1 tháng 5 năm 1964.

Vậy kể từ ngày nầy, thịt trâu, thịt bò được bán tự do theo giá thị trường.

Tòa Đô Chính tạm thời không cần ấn định và kiểm soát giá bán thịt trâu, thịt bò tại Đô thành Saigon.

2 tên cướp chận đường bà lão đoạt hết tiền

BÔ THÀNH.— Khoảng 5 giờ sáng 7-5, bà Đoàn thị Quí 50 tuổi nhà ở đường Đoàn thị Điểm số 31/6 ở nhà thờ Cha Cả Tân Định gần đến nhà thờ bị 2 tên cướp đi xe Vespa chận đường uy hiếp lấy lấy 85 đồng cho bị đọa, nên đã thưa sẽ bị giết chết.

Vừa sanh con thì bị mất của

GIA ĐỊNH.— Đêm 6 rạng 7-5 anh Nguyễn văn Sử ở đường Vạn Kiếp (Gia định) đến nhà bà sanh nuôi sự vừa sanh ở nhà kẻ trộm cạy cửa vào nhà vơ vét hết quần áo, đồ đạc đáng giá 20.000 đồng. Sáng ngày anh Sử mới hay liền đi cơ bót.

Thi hành án lịnh đuổi nhà lại gặp nhiều « Tiên ông »

GIA-ĐỊNH.— Sáng ngày 5.5, thi hành án lịnh của tòa nhà chức trách Phú Nhuận cùng ông trưởng tòa đến đó cần nhà của bà Nguyễn thị Thanh ở ấp Ba xã Chánh (Phú Nhuận). Khi đến nơi bắt gặp nhiều người nằm hút thuốc phiện trong nhà. Có 1 tên chống cự với nhà chức trách để cho nhiều người thoát chạy. Kết quả ông Nguyễn văn Hưng ở đường Phát Diệm và ông Lê văn Duyên bị bắt. Tích thâu 1 số thuốc phiện và mâm đèn ống hút.

3 cha con đánh chết 1 người

BÔ THÀNH.— Chiều 5-5 anh Nguyễn văn Bông 26 tuổi nông dân ở xã Mỹ Quí (Long Ẩn) bị ba cha con người tên trang con mất. Chạy vào bịnh viện cứu cấp, nhưng chị Bụng đã tắt thở.

1 Thầm báo viên bị bắn tại bến Phạm Thế Hiển

BÔ-THÀNH.— 7-5 tại bến Phạm thế Hiển có nhiều phát súng nổ làm 1 thanh niên bị trúng đạn lần lượn trên vùng máu. Được biết, tên là Trần văn Khiết 21 tuổi thầm báo viên cho tại Cửu Long (Thị Nghè). Hiện chưa số đạy là 1 vụ hành toàn vì tư thù hay là rủi ro. Nhà chức trách đang mở cuộc điều tra.

xem tiếp 9 trang 4

Phụng sự Hòng-Thập-Tự là phụng sự lý-tưởng Nhân đạo, Bác ái, Vị tha

« Đoạ nhau hiến máu ai ơi ? Cứu người lâm hoạn, giúp người trong thương »

Từ Nhà kho Quán Ven Đường (Chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng)

Nhựt ký ANNE FRANK

Các cô THANH-HÒNG-DIỆP dịch

(Tiếp theo)

Họ đang ninh dưới chân cầu thang đầu viết thấy không đồng tính gì. Chợt họ nghe rõ ràng hai tiếng đập vang dội dưới như có người muốn phá tung cửa. Tim vội nhảy tới lên tim chân tôi. Trong lúc đó Peter cho ông Dussel hay và cùng như mỗi lần, ông ta lên ngồi đầu sau cùng.

Tôi cả chúng tôi lên lên phòng ông Van Daan quên tự giây Ông Van Daan bị cản đang nằm trên giường. Chúng tôi quay quản quanh giường ông để nói khe khẽ những nghi ngờ.

Pháp phòng thấp thỏm, mình cũng như Bà Van Daan mắt lão lên mà thì bóng ta phát ho. May m4 một trong bọn mình có vậy kiến cho ông ta uống codéine các cơn ho ấy lắm.

Chờ đợi mãi, không nghe động nữa, chúng tôi đó chúng bọn trốn thấy đầu chân chúng tôi trong các văn phòng khác kín nên đã chạy trốn. Chúng tôi chỉ nghi đến các máy thu thanh đang bắt tin tức nước Anh, xung quanh chúng tôi xếp ghế vậy kín. Nếu cứu bị phá tung cả kể là trong thấy những đầu bài thường đã đi báo cảnh sát thì thật là khốc hại.

Ông Van Daan vùng dậy, đội mũ, khoác áo vào rồng Bà đi xuống thang. Peter thò đầu một cửa hầm thấy xuống theo. Còn lại mấy Bà, Margot với Mình ngồi chờ trong lo âu sợ hãi. Nhìn phút xem mấy ông trở lên cho hay trong nhà bình yên, chẳng có gì xảy ra, và tự dấy lại cảng đặt, chẳng thì đang ở không mà vội vàng, không giết được mấy sao khi đi ăn. Tuy vậy mọi người vẫn sốn hãi hợp. Đi cầu thang đi mỗi mà phải nối đuôi nhau đi Kitty có thể tưởng tượng ra một tai nạn nặng đến bực nào...

Khi một việc xui xẻo như thế xảy ra tôi thèo không biết bao nhiêu việc khác.

Một là chuông không hề không đề nữa, mình không cần nghe tiếng quen thuộc đã gây tin tưởng cho mình. Hai là cô lo quản tự hỏi: nhà bom qua có khóa chắc cửa không? Chiều qua ông Vossen có việc đi xem không biết Elli có nhớ lấy chìa khóa lại hay không?

Mấu đề 10 giờ rưỡi khuya chẳng tôi mơ hồ yếu tâm. Kẻ trộm đã làm chúng tôi kinh hoàng vào lúc 8 giờ tối.

Mặc dầu chúng bỏ chạy vội vàng chúng tôi vẫn trái qua một đêm hoang mang lo ngại. Suy nghĩ kỹ lại thật không ly nào kẻ trộm lại tìm cửa vào lúc 8 giờ khi thiên hạ còn đi qua đi qua!

Một người trong bọn mình cho rằng lúc thợ ở bên cạnh lâu đem, có lẽ tiếng vang xuất phát từ bên ấy vì trong nhà.

Nếu trường hợp đó mà đúng thì là tai chúng tôi và tri tưởng tượng đã bắo cho chúng tôi nhầy nhóm trong giấc đoạn khẩn trương nay. Hoặc cuối ai vang đã nên nước đâu chẳng ai hiểu ngỗ cả. Jan, Mr. Dussel đã thực gần trăng đêm Con mình thì nói không ngoa chút nào là chỉ chợp mắt một tí.

(Còn nữa)

ĐI SÂU VÀO THẾ GIỚI VÔ HÌNH MA QUỶ... QUỶ MA

Sưu-khảo của chiêm-tinh-gia HUỲNH-LIÊN (652, Phan-thanh-Giản) Saigon

Xác ướp ma quái tiếp tục sát nhân

(Tiếp theo)

— Ben Lô cái thằng ấy ấy ! Nó ẩu lắm. Con anh, anh có thể xác ướp ấy chưa ?

Vang thấy lạnh lạng lắm thinh. Ông Giả cười ngất nói :

— Cô lẽ cô sẽ thấy thấy cha chú vì rất bình mơ trường tự quái dị, cho đến chết với bằng rồi ấy ám ảnh lắm hỏ như thế, mà chủ cứ đã cho mọi giết.

Ha! Ha! Hãy thực tế nói chết hủ nói ơi! Để đứa hung phạm giết cho chủ là ngốc. Nói xong ông Giả cáo từ Vang ra về. Ông không quên chia buồn cùng vợ chồng Vang.

Vang không ưa ông Giả ra ngồi như thường thì bước lại tủ lục lại các giấy tờ của cha để lại xem. Vô thình Vang lấy đúng tập tài liệu về ngôi mộ Công chúa Ananka ra xem.

Lúc ấy vợ Vang ở trong phòng riêng bước ra đến bên chồng chẳng nhìn vào bàn hỏi sự mộ của Công chúa Ananka.

Vang ngạc nhiên hết sức khi nhìn bức ảnh Công chúa Ananka sao lại giống vợ mình như chiếm tinh đã nói ra hồi trước. Cô khác mái tóc của vợ Vang thì uốn quăn và cao lên. Cho mái tóc trong ảnh của công chúa Ananka thì xõa xuống trán. Và thắc thành lọn thì chỉ hai lên. Vang nói đùa với vợ : «Em là công chúa Ananka tái sanh phải không ? Vợ tới là một vị công chúa, mà tôi có ngờ đâu... » Vợ Vang cũng cười với chồng.

Chợt bên ngoài có tiếng đẩm cửa rầm rầm, khiến vợ chồng Vang lo ngại. Vang bảo vợ vào phòng đóng cửa lại.

Rồi Vang xách súng ngắn ra cửa.

Anh thợ sẩn Ben Lô hớt hải chạy vào ấp ứng :

— Nó ...Nó...lại từ ở dưới sình trái lên... Nó bị người bí mật hôm nọ chỉ huy nó. Mà người ấy, hôm nay tôi nhìn thấy rõ mặt, nhờ có trăng.

Hắn ta cầm một mảnh giấy lớn mở ra, miệng đọc tiếng Ai-cập, một lát sau con người quái lạ, cao lớn hẳn nọ, từ từ ở dưới sình vọt lên, bước lên bờ chỉ lịnh của tên Ai-cập, tên đã mướn anh xe ngựa chở thùng lớn rớt xuống đầm lầy hôm nọ, lên Ai-cập cho hắn phía nhà ông Giả, rồi hắn lên bằng tiếng Ai-cập, tức thì người quái dẫn bước mau, đi khuất... »

NÓI LÒNG biết tỏ cùng ai?

do Đặng-thị-THANH-PHƯƠNG phụ-trách

Trước quyết định cứng rắn của mẹ em

(thư hỏi của cô H.W. — Chợlớn)

Thưa tiện T. là học trò của em, nhưng thật ra cha T. cũng như gia đình chẳng đều rất mến gia đình em. Mặc dầu chẳng người Việt còn em người Tàu nhưng vì ở gần nhau khá lâu nên chẳng em đã thân nhau.

Kể đến sau năm chẳng được 18 tuổi, cha chẳng bảo gả chẳng sang học thêm chữ cho với cha em. Do đó chẳng em có dịp thân với nhau hơn. T. có vẻ biết lanh và học rất tân tiến nên đã được lòng của cha em. Người gọi bọ: T. thường ở chơi bên nhà em luôn, và những lúc ấy em vui T. coi nhau anh em trong một nhà vậy.

Những chẳng bao lâu chẳng em đã yêu nhau. T. đã tỉnh cùng em hằng mặt là thư, em nhận lời. Kể đây chẳng em lén lút yêu nhau. T. hứa sẽ cưới em vì thế em đã ở chẳng tất nhiều hy vọng.

Hai năm trôi qua rồi một ngày kia T. ngỏ ý với cha mẹ xin cưới em. Cả gia đình chẳng đều hằng lòng những khi có người sang thì mẹ em im lặng sẽ trả lời sau.

Khi mọi người ra về mẹ em tuyên bố với cha em không hằng lòng gả em cho người Việt. Cha em hỏi em thì chẳng T. không em nói có, cha em nghĩ nghĩ một lúc rồi đáp hằng gả em cho T. nhưng mẹ em vẫn bằng mặt của thế để em chết gia đình chẳng nhận T. làm rể!

Em khổ vì cô của em đó.

T. hết sức biết bao em và nói rằng em đình nhưng em không làm sao nói nổi. Cuối cùng T. rủ em đi trốn.

Thầy không của cách nào em liền nhận lời!

Chẳng em sắp sửa trốn thì em nhớ đến chuyện em xin với T. hỏi lại. Em muốn hay y kiến chị xem trong tình trạng này chẳng em phải làm thế nào.

Em cũng xin nói để chị biết rằng bởi gia đình T. một người đều thương em và cho cha em lại là bạn thân của chẳng như vậy hiểu sau này em có bị gia đình chẳng hắt hủi không ?

Hiện nay cha em vì bận công việc đã để vắng tính xa vắng quáng một thàng nữa mới về, với em đã cũng là một lý do mà em chưa muốn bỏ nhà đi với T. em là con lớn nhà em có cha hằng người cha em mới việc buôn bán của hàng đều do em chỉ không phải mẹ em.

Trong khi T. vắng mặt, T. hứa sẽ cưới em vì thế em đã dự chẳng cái đó em và là lên đường ngày.

Theo ý chị, nếu chẳng em và đi như vậy, trong lại sau này của chẳng em ra sao ? Chẳng T. có yêu em lắm hằng ?

Và xin chị cho biết nguyên do vì sao chẳng mẹ em ghét T. trong khi cha em lại hằng lòng chẳng.

Xin nhắc lại một điều, T. rất thành thật với em — chẳng chẳng chưởng em và luôn luôn tôn sốc đến em.

Những bạn thân của em biết T., vẫn người như T. sao nay em có được yên ổn trọn đời không ?

Xin chị trả lời cho em cùng sớm cang tốt.

Em xin thêm một chi tiết nữa : năm nay chẳng em cùng 21 tuổi bằng nhau.

TRẢ LỜI.— Chị lấy làm lý do cho cha mẹ em đã quyết định một cách quá cùng rắn như thế. Nhất là trong kỳ ấy cha em đã hằng lòng. Bây là chưa kể gia đình nhà T. đã đi hỏi em và em cũng T. đã yêu nhau.

Nếu là một bà mẹ nhìn xa, mặc dầu không ưa T. nhưng trong trường hợp này mẹ em cũng không nên từ chối T. Vì đó chính đang là vì T. không có điều nào đáng chê trách cả.

Tuy nhiên không phải vì thế mà em bỏ nhà theo T. hành động ấy chỉ đem đến cho em sự bất lợi mà thôi. Thành sẵng sau này T. không phải lúc em khi thấy em đã bỏ nhà theo T. không là mẹ người con gái đó, hành em không em có hành động đó đối em.

Đang như một bức tranh tuyệt tác, em sẽ trở thành khiến đang và có vẻ tiết lưu khi nhìn thấy T.

Nhưng, không phải chuyện đã xảy ra đó được thành T. thường nếu, để là một điều rất đáng mừng cho em và thiên nếu đây là cha em cũng vui thích cho em cho T. Vậy trong trường hợp này em hãy bàn với T. là T. nên đến nói thật với cha em ý định của cả hai, nhưng phải nhớ mạnh rằng em sẽ không trốn đi cùng xin cha em hãy cho phép em được theo T. và mẹ người bọ thân của gia đình ít lâu, trong khi ấy vô phép tôi như em đã trốn đi theo T. rồi. Kể đây em sẽ về nhà và đồng thời cùng lúc ấy T. đến xin cưới em.

Mẹ em tưởng thật sẽ phải ưng thuận gả em cho T.

Chỉ có mưu ấy là hy vọng làm xiêu lòng mẹ em mà thôi.

Nhưng phải em vẫn phải quan trọng là em phải hết sức giữ gìn hạnh kiểm trong những ngày ấy nhà, hằng không T. sẽ bỏ rơi em một cách dễ dàng.

Em cũng xin nói để chị biết rằng bởi gia đình T. một người đều thương em và cho cha em lại là bạn thân của chẳng như vậy hiểu sau này em có bị gia đình chẳng hắt hủi không ?

Hiện nay cha em vì bận công việc đã để vắng tính xa vắng quáng một thàng nữa mới về, với em đã cũng là một lý do mà em chưa muốn bỏ nhà đi với T. em là con lớn nhà em có cha hằng người cha em mới việc buôn bán của hàng đều do em chỉ không phải mẹ em.

Trong khi T. vắng mặt, T. hứa sẽ cưới em vì thế em đã dự chẳng cái đó em và là lên đường ngày.

Theo ý chị, nếu chẳng em và đi như vậy, trong lại sau này của chẳng em ra sao ? Chẳng T. có yêu em lắm hằng ?

Và xin chị cho biết nguyên do vì sao chẳng mẹ em ghét T. trong khi cha em lại hằng lòng chẳng.

Xin nhắc lại một điều, T. rất thành thật với em — chẳng chẳng chưởng em và luôn luôn tôn sốc đến em.

Những bạn thân của em biết T., vẫn người như T. sao nay em có được yên ổn trọn đời không ?

Xin chị trả lời cho em cùng sớm cang tốt.

Em xin thêm một chi tiết nữa : năm nay chẳng em cùng 21 tuổi bằng nhau.

TRẢ LỜI.— Chị lấy làm lý do cho cha mẹ em đã quyết định một cách quá cùng rắn như thế. Nhất là trong kỳ ấy cha em đã hằng lòng. Bây là chưa kể gia đình nhà T. đã đi hỏi em và em cũng T. đã yêu nhau.

Nếu là một bà mẹ nhìn xa, mặc dầu không ưa T. nhưng trong trường hợp này mẹ em cũng không nên từ chối T. Vì đó chính đang là vì T. không có điều nào đáng chê trách cả.

Tuy nhiên không phải vì thế mà em bỏ nhà theo T. hành động ấy chỉ đem đến cho em sự bất lợi mà thôi. Thành sẵng sau này T. không phải lúc em khi thấy em đã bỏ nhà theo T. không là mẹ người con gái đó, hành em không em có hành động đó đối em.

Đang như một bức tranh tuyệt tác, em sẽ trở thành khiến đang và có vẻ tiết lưu khi nhìn thấy T.

Nhưng, không phải chuyện đã xảy ra đó được thành T. thường nếu, để là một điều rất đáng mừng cho em và thiên nếu đây là cha em cũng vui thích cho em cho T. Vậy trong trường hợp này em hãy bàn với T. là T. nên đến nói thật với cha em ý định của cả hai, nhưng phải nhớ mạnh rằng em sẽ không trốn đi cùng xin cha em hãy cho phép em được theo T. và mẹ người bọ thân của gia đình ít lâu, trong khi ấy vô phép tôi như em đã trốn đi theo T. rồi. Kể đây em sẽ về nhà và đồng thời cùng lúc ấy T. đến xin cưới em.

Mẹ em tưởng thật sẽ phải ưng thuận gả em cho T.

Chỉ có mưu ấy là hy vọng làm xiêu lòng mẹ em mà thôi.

Nhưng phải em vẫn phải quan trọng là em phải hết sức giữ gìn hạnh kiểm trong những ngày ấy nhà, hằng không T. sẽ bỏ rơi em một cách dễ dàng.

VẤN-ĐỀ MAI DÂM TỪ CỔ CHÍ KIM TRÊN THẾ GIỚI

Biên Khảo của THANH-CÁC

Nạn mãi dâm tại Á.Căn-Đình

(Tiếp theo)

Theo nhà viên danh tiếng Bourget, trong cuốn Sourcesit d'outre-mer, thì tại Nữu ước những người Ý đại lợi bán vợ của họ cho các người Tàu ở tập trung trong một khu phố gần đó. Thực ra sự tôi bại ở Mỹ quá rõ rệt để khải cần phải viện đến các dẫn chứng ra làm nữa. Năm 1873 tờ Nữu ước thời báo và sau đó năm 1885 tờ Philadelphia tiên ước lượng có đến 80.000 trẻ con Ý đại lợi cả nam lẫn nữ là những du đãng và đi điếm. Bọn này gây nên tất nhiều tội lỗi rất trầm trọng thuộc loại phi hình.

Các thiếu nữ Ý bị dẫy vào con đường tội lỗi do chính đồng bào họ, người ta Ferriani cho biết đăng tại Nữu Ước có một cặp hai đóng cướp của và giết người có dưới tay 6 tên nữ lẻ, các cô lẻ này là những thiếu nữ người Ý từ 9 đến 12 tuổi phải làm nhiều đi cùng phòng chăn nỗi. Chẳng nó đành đập bọn trẻ con này một cách vô cùng tàn nhẫn nếu nó đã không vâng lời và sợ cho chẳng! số tiền nhất định, số tiền nó bọn trẻ con này phải làm đủ cách để kiếm cho ra nếu không muốn bị đòn.

Tại Nam Mỹ, tình trạng này cũng khiếp gớp bộc. Bọn nó có sau khi đã đến «hàng» lên tàu rồi, không muốn phải thời gian bỏ không trong khi tàu vượt Đại Tây dương cùng tìm chốn dự để thêm một số «hàng» cho đoàn quan ở nhà nữa. Được các trên tàu thì «hàng» «lính» đã được tuyển ở Âu châu con có một số lớn thiếu nữ đã vượt đó, cốt theo cho mọi đã sang Mỹ lập nghiệp từ trước tại Bắc Tây hay Á căn đình.

Bọn này đã gần như hết sức thảm vì đói khổ và đáy dung trong các cần hàm tàu hàng bu, số bị đi đăng khuyến dụ bởi bọn ma cô cần gì tất nhiều mình lớn. Theo giáo sư Gabrosatis thì những cô nào không bị mất tâm của bọn ma cô cũng không phải khỏi sự chống, vì đang lẽ bọn ma nhẩy phải đến đại chỉ A căn đình thì bị bọn buôn người tìm cách dụ dỗ Mazieradoo, những cô nào không người bơn thì cũng bị gạt đến Buenos-Aires để cuối cùng gặp nhiều vụ hãy kỳ ấy.

Theo ông Nam tước Monisetach thì có đến 2.200 thiếu nữ nào nhân của những sự đầu cơ bỉ ổi trên, chẳng chất trong cùng một thời gian phải của kinh đô Á căn đình, đã số là các thiếu nữ Ý đại lợi.

Theo M.A.B. Alvarado thì các thiếu nữ đã cư đau khổ nhất được đưa vào hai đại lộ Calle Juan và Calle Cuyo thuộc thành phố Buenos-Aires và Rio-Janeiro.

(Còn nữa)

PHIẾU TỬ - VI

Bạn cần đủ 20 phiếu nầy gởi về tòa soạn Thời Luận số 224 Đường Gia Long — Saigon. Sẽ tặng cho bạn 1 lá số Tử vi do chiêm tinh gia Huỳnh Liên, phụ trách. Cần biết có ngày, giờ, năm tháng sinh. Gởi kèm theo 1 phong bì có cò thơ, đề gởi lá số cho bạn

TỬ VI hằng ngày

● Chiêm Tinh gia HUỲNH-LIÊN

Thứ Bảy 9-5-64 — Ngày 28-3 Ất.I.

Ngày Mậu Ngọ khắc Giáp Tý, Hành Hỏa, Sao Vĩ, Trực Trừ Gia Kiết - Sửu, Mão, Tỵ, Ngọ, Mùi Trung Thân

NAM MẠNG

Tuổi 17 và 29 là ngày kỵ tuổi mọi việc đều lớn nhỏ phải cẩn thận chu đáo. Tuổi 30 và 41 không dự tính nên hoãn lại. Tuổi 53 có hoạ tai, đề phòng bệnh cũ tái phát rất nguy hiểm. Cẩn tâm.

Tuổi 28 công việc làm ăn đều lợi lãi bình thường. Tam tinh vào tuổi Tuổi 40 kiểm nhà hoạt động bầu tạo nên sự nghiệp sẽ vang vẻ sau. Tuổi 52 tài lộc đều hoa. Sẽ nhận được thư bạn.

Tuổi 27 việc làm tạm thời đi chưa hẳn, tuần tự khởi thành sẽ có kết quả tốt. Tuổi 39 có tin vui trong địa vị. Cần đề dặt tính bằng hữu. Tuổi 51 chẳng gặp lắm vui, nhưng tin vui của người yêu.

Tuổi 26 nên suy xét kỹ lưỡng trước khi hành động. Ngày này không nên đi xa. Tuổi 38 nhiều lo lắng trong trách vụ hiện tại. Đừng quá tin ai mà có hại. Tuổi 50 nhưng dự tính tập trở ngại.

Tuổi 25 được tin thay đổi chỗ làm, đường tình duyên gặp nhiều thắc mắc. Tuổi 37 bình tính làm ăn mọi thành tựu. Nhận tin vui ở xa hay qua hiểu. Tuổi 49 nên tiếp tục việc bỏ dở.

Tuổi 24 đường công danh có người nâng đỡ, nhưng hy vọng thành tựu. Tuổi 36 có tin mừng của người trong thân tộc. Kết quả tốt trong việc làm ăn. Tuổi 48 và 60 cố gắng lo sự nghiệp.

Tuổi 23 không nên gây gổ bạn bè. Rang lo trong lai đừng nghĩ đến tình ái sớm. Tuổi 35 kỳ lường tính bạc, chớ nên coi thường hoàn cảnh. Tuổi 47 và 59 vì lo nghĩ quá nhiều nên tinh thần bất mãn.

Tuổi 22 tâm tình vui vẻ. Đường công danh nhiều thuận lợi và may mắn. Tuổi 34 có qui nhơn giúp đỡ nên bắt tay vào việc cho kịp lúc may mắn. Tuổi 46 và 58 có thể đi xa theo đi.

Tuổi 21 nên hoàn nhân vượt mọi khó khăn để đến thành công. Tuổi 33 kết quả chậm vang được vững chắc. Tuổi 45 và 57 việc làm ăn bắt đầu thuận lợi. Có tin con ở xa.

Tuổi 20 nên thận trọng trong việc giao thiệp bạn bè lòng quá tin. Tuổi 32 nhiều phiền muộn trong gia đình, nên bình tính giải quyết, cho nên vững. Tuổi 44 và 56 đang lo đề đạt chánh.

Tuổi 19 và 31 công danh vững tố nhưng phải đề phòng Tuổi 43 hoàn cảnh khá thuận tiện, nhưng dự tính tự lo lấy hành sẽ có kết quả. Tuổi 55 có tin vui về đường tình duyên con cháu.

Tuổi 18 và 30 có tin thay lối trong nghề nghiệp, cho nên tu sẽ bắt lợi đây. Tuổi 42 sức khoẻ kém sang bàn vững vàng. Nên an vui. Tuổi 54 có tin đang mong Tài lộc bỗn nhưng sẽ gặp may.

NỮ MẠNG

Tuổi 17 và 29 đang tình duyên vui vẻ. Tuổi 30 và 41 nên thận trọng lắm mới tạo thành. Tuổi 53 đề phòng tai nạn xe cộ vì ngày xấu. Cẩn tâm cẩn thận.

Tuổi 28 nên việc làm ăn mọi mà bình động, cần suy nghĩ kỹ những điều thực tế. Tuổi 40 và hoa của qui nhơn có kỳ quá sức khắc nên lo. Tuổi 52 việc tạm vui vẻ nhưng hy vọng thành tựu.

Tuổi 27 đường tình duyên có hơi lận đận, cho nên nên để Tuổi 39 gặp đào đen nhưng nhờ bạn khéo khéo. Xử sự có ân người trong thân quyến. Tuổi 51 thận trọng vì bệnh cũ có cơ tái lăng vang.

Tuổi 26 không nên ngại lo sợ mà làm đề vẻ bạnh phúc gia đình. Tuổi 38 cần lo xét đề chu đáo, không nên đánh bạc. Tuổi 50 đề phòng bệnh hoạn lại vì ngày kỵ. Tiền bạc có bao hụt.

Tuổi 25 có thể tiếp tục công việc đang dang dở. Tuổi 37 gặp may bất ngờ nên mọi việc tiến hành đều khéo. Có tin vui chăng. Tuổi 49 gặp đạo vui tươi, sắp có tin vui về tài chánh.

Tuổi 24 tình cảm dồng dề mặt thăng bằng, nên cương quyết để thực hành ý. Tuổi 36 cần hỏi ý kiến người bề dày công việc đó mới tính. Tuổi 48 và 60 có tin vui bất ngờ đưa đến trong việc làm.

Tuổi 23 đường tình duyên gặp trở ngại, nên nhẫn chờ đợi một thời gian. Tuổi 35 cho sắp xếp cho bạn gặp rối trong gia đạo. Có tin buồn trong thân quyến. Tuổi 47 và 59 tiền bạc nhẹ lượng.

Tuổi 22 rang lo trau dồi học vấn may mắn sẽ đến bất ngờ. Tuổi 34 nhiều hy vọng trong việc đang dự tính. Tuổi 46 và 58 tuy có bao tài nhưng phải có lo có người giúp đỡ.

Tuổi 21 nên hoàn nhân được tin đường công danh của người yêu. Tuổi 33 cố gắng lo sự việc, đầu thì lo cũng của người yêu. Tuổi 45 và 57 sức khỏe kém sang bồn mang vững.

Tuổi 20 đường tình lối của bề dày nguy phải đề phòng. Tuổi 32 nhiều phiền muộn trong gia đạo, nên đề dự Tuổi 52 đề xa đề phòng tai nạn xe cộ. Tin buồn thân tộc gặp đạo đầy. Tuổi 44 và 56 có bao lợi sẽ tác buồn.

Tuổi 19 và 31 những dự tính có thể tiến hành mọi việc đều được như ý. Tuổi 43 nên giữ sự ăn bám đề tránh đạo đầy vui tươi. Có tin vui về tài chánh. Tuổi 55 vững giá đã qua.

Tuổi 18 và 30 sự hứa hẹn sẽ không thành thực. Đường tình duyên lắm. Tuổi 42 nên thận trọng lắm mới tạo thành. Tuổi 42 có tin vui đang dự; có vài bực nhỏ sang công qua. Tâm sự vui.

Trả lời « Mục vận mạng tối rồi sẽ ra sao »

Do Chiêm-tinh-gia HUỲNH-LIÊN.

Văn phòng tại 652, Đường Phan thanh Giản Saigon phụ trách.

Ông Nguyễn-văn-Giới 38 đường Bùi-Chu Saigon

Tôi xin tặng ông vài vần thơ, để chiêm nghiệm theo số mệnh của ông.

57 tuổi lẩm phong sương.
Chim nổi gian nan đủ mọi đường
Chạm trên đi đường cơn kinh không
Đường đầu bao lượt lánh tai vương.
Phong trần cần nặng đối với gánh.
Khắc nên đầu mãng nhỉ vẫn vương.
Lâm lúc bực mình (Than số phận)
Tính dân, ngự nước, nghĩ cang thường.

O

Rốt cuộc ngày hay chưa rành rang.
Song! Tương lai hạnh phúc sẽ an nhàn
Phong bề gần tới hồi yên lặng tại ương.
Chẩm rất mà đi chớ vội vàng.

O

Ngày sau rực rỡ huy hoàng
Ngày sau sống lặng muôn ngàn vinh quang.

QUỲNH LIÊN
652 Phan thanh Giản Saigon

BÉ THỜI BÉ LUẬN ĐỤNG ĐỒ ĐOÀN Ó BIẾN

HỌA-SĨ LÊ-MINH TRÌNH BÀY CHUYỆN CỦA NHỮNG KẺ NGANG TÀNG TRÊN BIÊN CẢ

ANH NGỮ ĐỌC CHẬM

ĐÀI PHÁT THANH SAIGON HỆ THỐNG B 41 THƯỚC VÀ 491 THƯỚC, 91G 45 — 92G

«DICTATION FROM VIETNAM» FOR TRANSMISSION ON SATURDAY MAY 9, 1964.

The following is the official translation of the address by Maj. Gen. Nguyen Khanh, Chairman of the Military Revolutionary Council and Prime Minister, at the laying of the cornerstone of the Central Temple of the Unified Buddhist Congregation of Vietnam :

• As members of the Ruling Power here present, we are particularly gratified to attend this ceremony for the laying of the cornerstone of the Central Temple, seat of the Unified Buddhist Congregation.

• This Central Temple whose construction is now getting under way will constitute not only a source of joy for all Vietnamese Buddhists but also of pride for the government and the entire people. Indeed, for thousands of years, our people have shown the greatest attachment to spiritual values and always are anxious to consolidate and develop moral principles to be the foundations of the national and social life.

• Buddhism, in particular, has had a glorious past merging in our national history and claims the greatest number of followers. And yet, up to now, there has been no Buddhist Temple of such proportions as to meet the growing need to propagate the Dharma, lay down ethical foundations and carry out the noble teaching of Lord Buddha.

• Today, however, a new favorable setting has been created by the Revolution, a revolution for which you, Venerable members of Buddhist order and all the Buddhist faithful, sacrificed so much. The Unified Buddhist Congregation of Vietnam, undeterred by many obstacles, has undertaken this great work to open up a new era for the Faith as well as for our Nation. This happy initiative, the Military Revolutionary Council and the Government not only wholeheartedly approve but also consider it a duty to assist in its completion, thus satisfying a most legitimate wish of our fellows Buddhists and at the same time contributing our share to the development of the spiritual and moral forces of our people.

• At this solemn ceremony, on behalf of the Ruling Power, we extend to you our most sincere wishes for the early completion of the Central Temple to stand as a symbol of the Unified Buddhist of Vietnam.

Bản dịch ANH NGỮ ĐỌC CHẬM

THỨ BẢY 9 - 5 - 64

(Bài dịch sát nghĩa để các bạn hiểu ý trong bài và những chữ khó)

Sau đây là bản dịch thành thực bài diễn văn của Trung Tướng Khánh, Chủ tịch Hội đồng Quân nhân Cách mạng và Thủ tướng, trong khi đặt (the laying) viên đá, đó đồng tự (or by) đặt, đặt viên đá chính (cornerstone) viên đá đặt ở mút góc khi xây nhà móng, vì đó đó được coi là viên đá căn bản) của Ngôi Quốc Tự (Central Temple : đền thờ trung tâm) của Hội Phật Giáo Thống Nhất Việt Nam :

• Là nhân viên của Chánh quyền có mặt tại đây, chúng tôi vui thích (gratified) một cách đặc biệt dự lễ này để đặt viên đá đầu tiên cho Ngôi Quốc Tự, trụ sở (seat, nhà ngồi, trụ sở) của Hội Phật Giáo Thống Nhất.

•Ngôi Quốc Tự này mà sự xây dựng đương tiến hành (to get under way : đương thực hiện) sẽ làm thành, không những một nguồn vui cho tất cả những người Phật tử, mà cũng là nguồn kiêu hãnh của Chánh phủ và của cả dân tộc. Thật thế, trong hàng ngàn năm, dân chúng ta đã tỏ một lòng thiết tha (attachement : sự quyến luyến) về những giá trị tinh thần và lúc nào cũng mong muốn (anxious : lo lắng, nóng lòng, mong muốn) củng cố (to consolidate : làm cho vững) và phát triển những nguyên tắc luân lý để thành những nền tảng của đời sống quốc-gia và xã hội.

•Phật Giáo, nói riêng, đã có một quá khứ vẻ vang hòa mình (to merge : hòa mình, hòa lẫn) trong lịch sử quốc-gia chúng ta, và xác nhận một số tín đồ nhiều nhất (to claim : đòi hỏi, xác nhận). Nhưng, cho đến bây giờ, không có một ngôi chùa nào đủ lớn (of such proportions as : có tỷ lệ đủ để...) để thỏa mãn nhu cầu (to meet the need : thỏa mãn nhu cầu) mỗi ngày một tăng (growing : đương tăng) để truyền bá Phật Pháp (Dharma : Phật Pháp) để đặt nền móng (to lay down foundations) luân lý (ethical : thuộc về luân lý) và thi hành những lời dạy cao quý của Đức Phật.

•Ngày hôm nay, tuy thế, một hoàn cảnh mới (a new setting) thuận tiện đã được tạo ra bởi cuộc cách mạng, một cuộc cách mạng vì nó mà các vị, Đại Đức nhân viên Hội Phật Giáo Thống Nhất và tất cả Phật tử trung thành, đã hy sinh rất nhiều. Hội Phật Giáo Thống Nhất ở Việt Nam, không quản ngại (undeterred : không bị nản chí ; deterred : làm cho nản chí) bởi nhiều trở ngại, đã làm công việc lớn lao này để mở một kỷ nguyên (era : kỷ nguyên) cho lòng tin ngưỡng cũng như của Quốc gia chúng ta. Sáng kiến hay này (Happy initiative : sáng kiến hay), Hội Đồng Quân Đội cách mạng và Chánh phủ không chẳng tán thành một cách nồng nhiệt (wholeheartedly : một cách nồng nhiệt) nhưng cũng coi nó như là một bổn phận để giúp đỡ làm trọn vẹn nó (completion : sự làm trọn vẹn), như vậy làm thỏa mãn một nguyện vọng rất chính đáng (a most legitimate wish) của những đồng bào Phật tử chúng ta (fellow-buddhists : người Phật tử đồng hành, đồng đạo) và đồng thời góp phần (share : phần) để phát triển những sức mạnh tinh thần và luân lý của dân tộc chúng ta.

•Trong buổi lễ long trọng này, nhân danh Chánh quyền, chúng tôi mở rộng (to extend : làm cho lan rộng ra) tới các vị những lời cầu chúc để thành thực của chúng tôi cho việc sớm hoàn thành (early completion) Ngôi Quốc Tự là một tượng trưng của Phật Giáo Thống Nhất ở Việt Nam.

TIỂU NHI

Cường-Thận-Tố

Trị những chứng bịnh bắn gốc chưa dứt thường hay trúng đi trúng lại hay đổ mồ hôi trộm, tỷ vị yếu nhược hay khác đau, ít ngủ hay nóng vô chung, bồi chậm tiêu, ăn hơi kinh bung trễ em còn bú hay ọc sữa ít ngủ, ăn yếu bung lớn ốm gầy xanh, là chứng tanh hôi, da vàng nổi, uống **Cường Thận Tố** mập mạp.

Nhà Thuốc **NHƠN HÒA**

Số 210 đường Phùng Hưng Cholon

Lý Nam (có bán các tiệm Thuốc Bắc). K.N. số 810 B.Y.T. 16.4.64

DIÊN-THO-TỐ

ÔNG-TIÊN

THUỐC BỔ THẬN AN THẦN ĐIỀU HÒA KHÍ HUYẾT

Thích hợp cho người

Lớn tuổi, hay đau mỏi mạnh mất sức ốm yếu ăn không biết ngon, ngủ không thẳng giấc

Cần cho người :

CƠ THỂ SUY NHƯỢC

Hỏi các tiệm thuốc Hoa Việt

Saigon 228, Lê-thánh-Tôn

NHÀ THUỐC ÔNG-TIÊN P.L. CHOLON

KN. Số 520 — 20-11-1963

HEPACHAUT

VIÊN BAO CHẾ : HADZER

Nước cốt la ARTICHAUT

Nước cốt GAN BÒ TƯƠI

SINH-TỐ B12

SINH-TỐ B1

SINH-TỐ B2

SINH-TỐ B6

SINH-TỐ PP

SINH-TỐ D2

YẾU GAN, NÓNG GAN

GẦY ỐM, MẤT NGỦ

MỤN Ở MẶT

NGỨA MÊ DAY

THIẾU MÁU

LAO LỰC

TÁO BÓN

ĐƯỜNG THAI

MỎI MỆT

ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG THỜI LUẬN

Cứu cấp lương dược *Bảo Thọ Đơn*

Chỉ trị ở ăn đau bụng tâm khí vị thông hoàn hợp lý chứng, ăn uống tiêu hóa dược y, nong trang gió sinh hoạt chống mệt.

Nhà thuốc BẢO THỌ ĐƯỜNG— Nº 59 Hàm Long—Cholon

Đ.D.S. Huỳnh-Bá giám chế. — K. tv. Nº 800 B. Y. T. 16-4-1964

Cơ nhẹ Bài hoài, Thận ...

Hay ăn đồm, nhức đầu, mệt mỏi ...

Do nông ... ăn ... ăn quá ngon, thuốc bổ bậc ...

THẬN TRUNG BỬU La Vạn Linh

Các chứng bịnh

Tê thấp đau xương, nhức gân, tê bại, nói gân, đi đứng khó khăn, ngoài đó tê lạnh, tê đầu ngón tay ngón chơn, tê rần nóng thân mình, đau lưng nhức mỏi. Giá cả bao đều đau mình khó ngủ.

Các chứng Phong thấp nên dùng thuốc :

HOÀN KIỆN ĐƠN La Vạn Linh

(cả loại, hoàn mật cá ngâm rượu) (cả 3 bản ở các tiệm thuốc Bắc)

Tổng phát hành : số 532, đường Đông Khánh Cholon

K.N. số 605.000 ngày 18-12-63

Sâm Yến Bá Bổ Tinh Thuốc đặc sắc bổ dưỡng trẻ em trừ đã mồ hôi đầu, mồ hôi trộm nóng hâm bụng lớn, sắc gân xanh da vàng mặt mét thường cho uống (SÂM YẾN BÁ BỔ) với mạnh khỏe ăn uống mau tiêu chóng lớn bổ dưỡng sức khỏe.

NHÀ THUỐC KIM-SƠN

74, Đường Hậu Giang—CHOLON K.N. Nº 804—BYT—16.4.64

BỊNH ĐAU PHỔI

MỚI PHÁT : Ph

TỪ LIÊN Cách KHÔNG CHƯƠNG

VÕ HIỆP KỲ TÌNH
của KIM-DUNG
HUYỀN PHONG (dịch thuật)

Số 34 HỒI THỨ BA

TRANH HÙNG TRÊN ĐỈNH NÚI

Vì thế lão tiên bối cự dùng ngồng hoài để xem bản lĩnh của kẻ địch ra sao, nhưng lão tiên bối chỉ hoài công vô ích ! vì chỗ mắt mà vẫn chưa thấy bóng dáng tâm tích của Bạc Cao đâu cả ! Mà một lúc thật lâu sau ! lão tiên bối đã bắt đầu cảm thấy sốt ruột thì mới chợt nhớ thấy từ phía đầu con đường vào, bọ Cao và Tuệ Mẫu vừa bước ra khỏi rừng thì bỗng giang nhạc lách thách đi vòng xuống ! Hi, Cao vừa đưa tay lau mồ hôi, vừa cười khức khích rồi nói :

— Gớm, lão tiên bối đi chanh quá, lão bọn tiểu bối không thể nào theo kịp được ! Chắc này giờ bắn lão tiên bối sốt ruột lắm rồi thì phải ?

Thần Hành Vô Ảnh nhìn bọ Cao vừa buồn cười, vừa thắc mắc tỏ vẻ khó hiểu vì không rõ tài nghệ của hắn ra sao ? trong khi hắn có thể ra tay xét bọ mới lúc đó mấy người cao đồ của phái Ngũ Dương mà không kể chính cũng của hắn lại tôi đến thế ? Chỉ một người con đường ngo không hơn vài mươi trượng mà hắn lại không vượt qua nổi được, giải lách khéo lại bọ như thế kia thì lão sẽ mà có thể đối địch được với lão ?

Vừa lúc đó bọ Cao cũng đã đi đến nơi, chàng ta liền vội lên tiếng hỏi :

— Chắc nay giờ, trong lúc cho đợi kẻ bạn hiền bối đến nơi đã giao đấu, ý hẳn lão tiên bối cũng đã nghĩ ra được một cách gì để lão tiên bối cùng bạc bối giao đấu hoặc thử tài rồi chứ ?

Thần hành Vô Ảnh Xích mi Lão tiên bối liền gật đầu đáp :

— Đúng như vậy, lão đã nghĩ ra được cách để chúng ta cùng thử tài cao thấp rồi, nhưng chỉ sợ bọ không chấp thuận ở ý thôi !

Cao thiết Thạch vừa đưa tay che miệng cười khức khích vừa thông thiết nói :

— Vậy chẳng hay thế lệ và cách thức của cuộc giao đấu ấy như thế nào ? Có khó lắm không ? Sợ không vừa sức kẻ hậu bối nay thì bọc sinh cũng không dám nhận cũng không chừng.

Thần Hành Vô Ảnh lắc đầu :

— Đây không phải là một cuộc giao đấu mà là một cuộc thi tài để tranh hơn kém. Số đi lão có ý như vậy vì lão nghĩ đu sau thì lão cũng lớn tuổi hơn các bọ qua nhiều. Nếu bây giờ lão ra sức mà tranh đua với các bọ, nếu có thắng thì chẳng qua như thắng một thằng con nít. Chuyện đó e sẽ không khỏi bị người trong giới về làm chê cười lão là dường dường một vị chưởng môn đường đầu một phái có tên tiếng mà lại đi ăn hiếp mấy đứa trẻ con không đáng tuổi bọc trò mình ! Vì vậy lão mới đặt ra cuộc thi tài này, mục đích để chúng mình xem kẻ nào có công lực thâm hậu hơn, vì là một cuộc thi thố tài năng đến sự vận dụng của nội lực mà chỉ những kẻ có tuyệt học thì mới có thể thi thố được bản lãnh mà thôi !

Cao thiết Thạch vụt lẻ lưỡi lắc đầu nói :

— Chà ! nếu khó như vậy thì e bọc sinh phải bỏ cuộc giữa chừng mất ! vì đu sau lão tiên bối cũng đã luyện tập lâu năm, ở Công lực phải thâm hậu hơn kẻ hậu bối mới ra đời nhiều ! Tuy nhiên bọc sinh cũng sẽ cố gắng đem hết sức và tài của mình ra để thi thố và hiến đôi xem sanh vậy xin lão tiên bối cứ việc tiếp tục cho biết thể thức phân tranh tài như thế nào đi !

Thần hành Vô Ảnh vẻ vuốt râu mỉm cười tiếp :

— Cũng chẳng có gì qua rườm rà lắm đâu ! bây giờ lão và Các bọ sẽ đấu với nhau ba trận. Mỗi người sẽ đem hết tài của mình ra để thi thố mà hễ ai thắng được hơn tiếp hai trận liên thì kể như kẻ đó thắng cuộc ! Còn như mỗi người thắng một trận thì sẽ cùng nhau đấu trận thứ ba kẻ nào thắng trận đó cũng sẽ được kể như là thắng cuộc !

Cao thiết Thạch gật đầu nói :

— Lão tiên bối đề nghị như vậy nghe rất phải lắm !

Nhưng con phân thường cho người thắng trận là vật gì ? Không lẽ mình đấu xong với nhau thôi ?

Thần Hành vô Ảnh gật đầu đáp :

— Lẽ dĩ nhiên, nếu có đấu thì bắn phải có phần thưởng chứ. Vậy lão ra luôn điều kiện như thế nay.

Nếu Các bọ mà thắng cuộc, lão sẽ để cho Các bọ được hoàn toàn tự do và khỏi đây nữa. Ngũ Dương Sơn này mà không bề bị phiền hà gì cả, đồng thời sẽ được quyền yêu cầu lão một điều.

(Còn nữa)

Số 93 *Truyện dài tình cảm* ★ *của* SÌ-TRUNG

CHƯƠNG IV

— Đó, em thấy không. ron mà nó còn khen em đẹp nữa kia. Còn nói anh khen rịnh nữa thôi ?

Thủy nằm tay Ngọc dắt đến bên Lê Công nói :

— Ồ thì đẹp ! Nhưng đẹp với anh thôi.

Lê Công kẽ tai nàng nói thì thầm :

— Cầm đẹp với một người nào khác. Em đẹp riêng với anh thôi.

Thủy vỗ như thường không chú ý đến câu nói của Lê Công. Nàng đến nằm tay Mẫn, giục Hai ra xe. Nàng quay lại hỏi Lê Công :

— Chương trình chiều nay như thế nào đây anh ?

Lê Công cất giọng trịnh trọng :

— Thăng xuống Ngân Đình lo cho bao tử trước rồi đánh một vòng lên xa lộ trở về ghé Lacaze ăn đồ ngọt. Sau đó...

Thủy hỏi :

— Sau đó gì nữa ?

— Sau đó về... ngủ chương trình như vậy được chưa ?

Thủy nhìn vai trễ mỏi nói :

— Đây đủ quá mức rồi ! Nhưng mục sau cùng không có anh tham dự. Nghe rõ chưa ?

Lê Công giả lâm mặt giận run vai nói :

— Được rồi ! không cho dự thì thôi. Nhưng lo gì...

— Nhưng lo gì... mất phần phải không... ông Lê Công ?

Hai người cùng nhảy mắt ra đầu cầm không nhau rồi bước thẳng ra xe.

★

Mặt trời chiều nay chậm bước. Đã gần 7 giờ rồi mà ở phía chân trời còn nhuộm thắm một màu nắng rực rỡ.

●

Chiều nay, Hồng phải rập gấp một chiếc xe đẹp cho thân chủ nên mãi đến 6 giờ hơn chàng còn cặm cụi thu dọn đồ đạc bừa lãi trên mặt đất. Chưa có ngày lâm việc nào chàng cảm thấy mệt nhọc như hôm nay. Hồng không buồn nghĩ đến cơm nước gì cả ; chàng chỉ mong mau về đến nhà để được nằm lưng xuống giường nghỉ mệt thôi. Chàng mua một ổ bánh mì nguội rồi đạp xe về thẳng nhà.

Chàng khép kín cửa lại, đoạn thay nhanh bộ quần áo dính đầy dầu mỡ ra, phòng lên giường nằm sải tay, sải chân, mắt nhắm nhiền lại, thở ra từng chập để trút bỏ cơn mệt nhọc làm ứ nghẹt lồng ngực chàng. Chàng nằm mơ màng, ôn lại công việc trong ngày, suy nghĩ đến công việc ngày mai. Hết việc này đến việc nọ, chàng bất trí óc mình làm việc không ngừng.

Gió từ cửa nhà sau thổi vun vút lên nhà trên làm Hồng cảm thấy êm dịu. Cơn mệt nhọc bốc bay theo ngọn gió và Hồng cũng đã chìm dần vào giấc ngủ. Tiếng ngáy của chàng cất lên đều đều giữa không khoảng cảnh vắng lạnh của ngôi nhà trống trải, quanh hiu. Giấc ngủ cô đơn của Hồng có làm chạnh lòng những tâm hồn đa cảm chăng ? Nào ai biết được ? Vì Hồng sống ẩm thầm, vì tâm hồn chàng vốn có đơn từ bao giờ cho đến hãy giờ !

Bỗng đưng Hồng mở mắt nhìn lão liên lận trần nhà. Chàng lắng tai nghe ngỏng tiếng động khẽ vừa nổi lên ở trước cửa. Từ bề im lặng kỳ dị, chỉ có tiếng gió thổi vi vu xuyên qua cửa sổ. Một cảm giác rờn rợn vuốt nhẹ lên gáy chàng. Chưa bao giờ Hồng biết sợ sét giữa khung cảnh vắng vẻ của ngôi nhà mình, nhưng bỗng đưng chiều nay chàng lại cảm thấy bất hội trong lòng vì một tiếng động khẽ. Chàng vẫn nằm yên lặng tai chờ đợi một tiếng động kế tiếp, quả nhiên có tiếng chân người chạm vào lớp đất sỏi trước hàng ba. Chàng bật ngồi dậy, nhưng vẫn ngồi yên chưa vội bước xuống giường. Giao nhà đã tối hẳn ; ngoài trời cũng đã xẩm màu. Hồng nhìn xuyên qua cửa sổ và chú ý nghe ngóng kỹ hơn.

Sắc mặt Hồng tái hẳn lại khi có tiếng gõ nhẹ nhẹ vào cửa. Tim chàng đập mạnh và lòng bàn tay rịn mồ hôi. Trong một thoáng chàng có cảm tưởng mình bị bọn mật vụ đến vây nhà bắt cóc. Chàng đã có ngay một ý nghĩ thoát thân ra cửa sau.

Tiếng gõ cửa lần nầy mạnh hơn và nhặt hơn. Hồng thu hết can đảm hỏi lớn :

— Ai đó ?

Một giọng nói khàn khàn cất lên :

— Tôi đây ! Tôi đây anh Hồng !

Hồng nghe toàn thân mình mọc ốc. Chàng có cảm giác như bàn tay giá lạnh của ai vuốt nhẹ lên sau gáy mình.

Giọng nói của ai mà nghe sao ghê rợn quá như thế ? Và ai lại gọi đúng tên chàng một cách khinh dị như vậy ? Chỉ có người quen mới biết tên chàng nhưng sao người quen mà chàng lại không nhận ra nổi giọng nói ? Hồng còn đang hoang mang thì ở phía ngoài song cửa, cái bóng đen xuất hiện và xẻ dịch qua lại như tìm kiếm chàng ở trong nhà. Hồng dừng ngay lại, định quay gót bỏ chạy ra sau thì giọng khàn khàn ấy cất lên gấp rút ;

(Còn nữa)

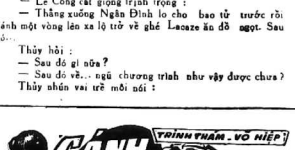

Số 59

CHƯƠNG VIII

Ngày hẹn của Cánh Hồng Mẫu

— Chuyện đã tới trường anh không nên vội nhắc lại vào lúc nay có thể làm mất tinh hòa khí đi. Dù sao, chuyện đau còn dài và nếu tôi và anh không thể giải quyết với nhau êm thấm được thì chúng mình sẽ nhờ bác Thành Sơn giải quyết hộ để cho rõ trắng đen.

Hùng Minh đính gật đầu nói :

— Anh nói vậy cũng phải, thôi được, anh cho tôi mới chút rồi chúng mình cùng lại đăng bác Phụng Kỳ ngay kẻo trễ bây giờ.

Độ nửa giờ sau Hùng Minh và Ngọc Long đã có mặt ở nhà ông Phụng Kỳ. Ông Thành Sơn và Thanh tra Lê Phong cũng đã đến đó trước họ. Ông Phụng Kỳ vừa thấy mặt Hùng Minh thì lộ cẻ mừng rỡ vô cùng. Ông xiết chặt tay Hùng Minh và cảm động nói :

— Có chau đến, bác thật yên trí và cũng, vì với tài trí của chau, bác hy vọng rằng hợn Cánh Hồng Mẫu sẽ không thể nào qua một cuộc tử.

Hùng Minh thấy ông nói vậy thì vội nói :

— Xin bác cứ yên tâm, ở ngoài chau ra còn có bác Thành Sơn, một tay người khét tiếng mà ai ai cũng phải kính nể. Giờ đây bác ấy đã chịu ra tay giúp bác thì còn lo gì bọn Cánh Hồng Mẫu nữa, ngoài ra còn có anh Ngọc Long và ông Thanh tra Lê Phong với bao nhiêu là nhân viên dưới quyền của ông. Chau tin rằng thế nào hôm nay bọn Cánh Hồng Mẫu cũng sẽ bị thất bại một cách nhục nhã.

Ông Thanh tra Lê Phong cũng thấy Hùng Minh cũng nói vận cả bước tới bắt tay chàng và an cần nói :

— Có thêm anh Hùng Minh tôi thật yên trí và cũng !

Rồi ông nắm tay Hùng Minh kéo chàng ra riêng một chỗ vắng và khẽ bảo chàng :

— Tất cả mọi yếu điểm ở trong và ngoài biệt thự này tôi đã cho nhân viên trấn giữ cẩn thận rồi, vậy theo ý anh thì bây giờ mình nên dùng phương pháp nào cho thật hữu hiệu để đối phó với bọn chúng ?

Hùng Minh suy nghĩ một chút rồi hỏi ;

— Ông đã cho canh gác cẩn mật như vậy, nhưng ông đã đi lục soát và khám xét những nơi ở trong nhà này chưa ? Vì đó là một điều tối quan trọng !

Thanh tra Lê Phong lắc đầu nói :

— Việc đó thì tôi chưa làm vì ông Phụng Kỳ nói các nơi trong nhà đều không có gì quan trọng, chỉ trừ căn phòng để kết bạc của ông mà phòng đó thì hội đem ông đã lục soát kỹ rồi căn thận, sợ ông tốt lại cho nhân viên giả làm gia nhân trong nhà để canh căn phòng đó rồi, như vậy thì cũng không còn phải lo ngại gì nữa.

Hùng Minh lắc đầu tỏ vẻ không đồng ý và nói ;

— Không được, nếu mình ở hở mà quá tin tưởng, ỷ thế như vậy thì ngày hiểm lâm. nhất là các người làm ở trong nhà, ông có để ý đến họ không ?

Thanh tra Lê Phong đáp :

— Ông Phụng Kỳ đã bảo đảm với tôi điều đó, ông nói khỏi cần phải khám xét họ vì tất cả những người làm ở trong nhà đều là những gia nhân trung thành với ông, nhất là họ đều làm đã rất lâu năm nên những người nào xấu hoặc có ý phản trắc mà ông không biết, vì thế, khỏi cần phải để ý đến họ, chỉ chú gần đến giờ hẹn của bọn kia, mình lấy cớ là để bảo vệ cho họ rất tập trung họ vào trong một căn phòng là đủ.

Hùng Minh nghe vậy thì giật mình nói ;

— Chết nỗi, bác Phụng Kỳ sao lại có thể quá khinh thị được đến thế, đã đành là gia nhân của bác ấy toàn là người tin cẩn, nhưng biết đâu họ chả mới bị mua chuộc hoặc bọn kia trà hình ra để trà trộn vào đám đó, đặng thình lình ra tay hành động thì tới chừng đó mình làm sao mà có thể trở tay để chống đỡ cho kịp được.

Ông Thanh tra Lê Phong nghe Hùng Minh nói mới chợt nghĩ ra, ông vội nói :

— Anh nói rất phải, để tôi phải đề nghị với ông Phụng Kỳ để mình đi lục soát lại một lần cho thật kỹ càng và kiểm soát ngay lại bọn gia nhân mới được !

Thế là cả hai vội vã đi tìm gặp ngay ông Phụng Kỳ. Vừa nghe Hùng Minh trình bày sự quá, ông đã bằng lòng ngay ; ông gật đầu nói :

— Được, nếu chau cần thận như vậy thì cũng tốt chứ sao ? Vậy mình hãy đi lục soát và kiểm điểm lại các nơi ngay đi là vừa.

(Còn nữa)

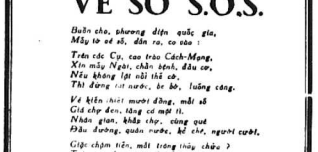

VÉ SỐ S.O.S.

Buồn cho, phương điện quốc gia,
Mấy tờ vé số, dân ta, co vào :
Trên các Cụ, cao trào Cách-Mạng,
Xin mấy Ngài, chân bệnh, đầu cơ,
Nếu không lật nổi thế cờ,
Thì đừng rút nước, bẻ bờ, luồng công.

Vé kiểm thuốt đồng, mất số
Giá chạy đen, tăng cả một tỉ.
Nhân giám, khắc chạy, cùng quê
Đầu đường, quán nước, kể chê, người cười.

Giờ chạm trán, mất trăng thầy chùa ?
Tự giam thương-gì, mấy đời xôi thâu,
Chính quyền, chẳng thấu cho nhau,
Dù ai, bắp cả, bộ hầu thăng dân.

Bà phương tiện Công An, Cảnh Sát,
Lại sắn quyền Tư Pháp Thanh Trừng,
Hết rồng, nên nổi, hay đăng,
Trăm ngày, bắc lẻ, cả từng thế đâu ? ?

Thăng khó rước, lại giữa hạ oang,
Được thân tài, gỡ công mệt phen,
Mất kỷ, thứ ngôn, xuất, hồ,
Được ngày hân hạnh tên thêm ít ti.

Trình các Cụ, tri ơi dân tộc,
Xin mấy Ngài thanh lọc gian thương,
Đến khi chính sách cải đường...
Dân đen ăng hộ, phố phường hoan hô !

ANH HỐT RÁC

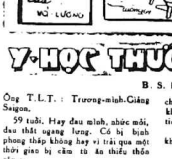

Các chứng HO :
Ho phong, ho đàm, ho suễn, ho rang tức ngực, ho lâu ngày, ho sớn hậu nên dùng :
HƯỢT PHẬT PHÒNG LAO THẢO
Do TĂNG NHÀ chế tạo, dược phẩm, lành bạo.

YÊU TIM ĐAU TIM
Thảo Linh suy yếu ! Dùng :
An Thần Bửu
Trị các chứng tim đập hồi hộp mất ngủ xây xẩm chóng mặt. Dùng để an thần định trí, mát gan dễ ngủ.

BỊNH CỦA PHỤ NỮ
Kinh nguyệt bất thường thiếu máu, mệt mỏi đau lưng, bạch đai hạ, ít ăn ngủ, nhức mỏi tay chân quí bà dùng :
PHỤ NỮ HỒI XUÂN TỐ

BỊNH PHONG THẤP
Đau khớp xương, nhức gân, tê bại, tay chân hay đổ mồ hôi từ chi bài hoài dùng :
THẢO LINH SƠN (Di.An.Hòa)
(có đề bán ở các tiệm thuốc Bắc)
Di - an - Hòa
252A, Lê - thánh - Tôn — Saigon
B.Y.T—K.N số 597 ngày 18-12-63

Y-HỌC THƯỜNG THỨC

B. S. ĐOÀN MẬU phụ trách

Ông T.L.T. : Trương-minh-Giảng Saigon.

59 tuổi. Hay đau mỏi, nhức mỏi, đau thắt ngang lưng. Có bị bịnh phong thấp không hay vì trái gió mới thôi gino bị cảm tù ăn thiếu thốn gây ra.

TRẢ LỜI :

Chứng nhức mỏi đau thắt ngang lưng thường thấy ở những người nhiều tuổi : Nguyên nhân là bịnh phong thấp (Douleurs Rhumatismales).

Trường hợp ấn không được đầy đủ chất bổ thiếu sinh tố loại B, gây ra chứng thiếu kinh viên (POLYNEVRITE) Cũng làm đau nhức trong mình.

Có thể dùng những loại thuốc chống phong thấp như DELENAR Uống những loại sinh tố B hỗn hợp như COTAMIN.

Học Sinh L.V.T Cao Nguyên Trung phản.

1) Bịnh đau tim hay yếu tim phải chịu trị như thế nào ? Có kiêng cữ không ? Ngất xỉu có phải là bịnh tim không ?

2) Chứng động tim rất nguy hiểm không, liên quan gì với bịnh trên ?

TRẢ LỜI : 1°/ Bịnh tim yếu có nhiều nguyên nhân và cách chữa trị tùy thuộc nguyên nhân đó. Những bịnh nhiễm như bịnh phong thấp khớp cấp (RHUMATISME ARTICULAIRE AIGU) bịnh thương hàn, yết hầu, giang mai có thể làm hại tim khiếm tim đau. Khi cái động mạch bị nhiễm độc kinh niên (trường hợp những người già) động mạch chai cứng lại, những khi cũng làm đau tim. Bịnh phát phì (OBESITÉ) chất mỡ nhiều quá sẽ bình thường làm người bị mất sức, tim mệt vì làm việc quá sức nặn ra đau.

Vấn đề chữa bịnh đau tim trở thành vấn đề chữa và ngăn những nguyên nhân của nó. Khi đã có bịnh tim cần nghỉ ngơi, tiết dưỡng không được làm việc mệt. Có bút thuốc uống rượu. Cách dùng thuốc sẽ tùy thước tình trạng tim và cần B.S. chuyên khoa bịnh tim chữa trị. Ở Saigon Bệnh viện Chợ Rẫy có khoa bịnh tim.

Chứng ngất xỉu có thể do co máng suy yếu quá thiếu máu thiếu chất CALCIUM thiếu sinh tố chẳng hạn có khi vì bị máu xâm hoặc tim đau Cần tìm nguyên nhân bằng cách khám khoa quát một B.S.

2 Học Sinh trẻ tuổi thình thoảng mộng tinh một lần không có hại. Không liên quan với chứng ngất xỉu trên.

THUỐC HO VÕ-ĐÌNH-DẦN
Giải nhiệt, trừ phong, trực đàm, trị các chứng ho mới phát hay lâu gây. Ấm phổi, bổ phổi. 1 hộp 158

Lọc huyết, điều kinh, bổ huyết. An thần, bổ não tăng. Trị đau lưng. Trị các chứng bàng kinh. 1 hộp 158

Sản phẩm O-KIM-HOÀN VÕ-ĐÌNH-DẦN
Dùng cho đàn bà nằm chỗ. Giúp máu chạy đều. Tan đầu, trị tê thấp. Bổ huyết, bổ ích gân xương. Giúp nhiều vừa cho con bú. 1 hộp 158
(Hãy các tiệm thuốc Bắc)
K.N. số 681-683-684, ngày 17-1-64
Tổng phát hành: PHƯỚC-LINH
110 bis, Khổng-Tử — Cholon

Tìm việc

— HỌC SINH, Jean Jacques Rousseau cũ Bạc lẻre, nhận kèm trẻ em tại tư gia từ 5e trở xuống, điều kiện dễ dàng. Xin hỏi : N. Thanh, 133 Hoàng hoa Thám — Gia Định.

— NỮ SINH, đã dạy nhiều nơi nhận kèm trẻ em tại tư gia và môn Toán, Lý Hóa Pháp văn từ Đệ thất đến Đệ tứ (đặc biệt có thể dạy từ Đệ thất đến Đệ tứ trong vòng 1 năm cho những ai học trễ). Thư cho cô Thanh, số 36/49 Cô Bắc — Saigon.

Thơ
PHỐ CŨ
Chiều Mưa
Cho một người đã xa

Mái nhà anh cứ đâu
Đi trên đường phố cũ
Chiều mưa, chiều mưa mát
Lá cây rơi xa xác
Lòng cũ sợ thương đau
Xa nhau từ độ ấy
Gió đùa em vẻ đẹp
Phương trời xa giá lạnh
Cô hồi nào nhớ nhau..
Thuyền chẳng mình đã lỡ
Con cá gì đâu em
Mưa trông xa cánh trở
Anh trở gốc lòng đêm
Chợt nghe lòng se sắt
Thầm thì gọi tên em
Chiều nay qua đường cũ
Mưa rơi vết tóc mềm
Anh nguyện cầu rồi nhớ
Xin cho anh được quên

Trích « Điệu Buồn »
7-5364
HOÀNG ANH

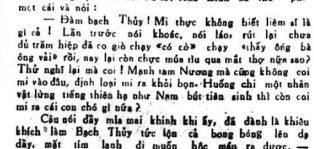

Số 93 HỒI THỨ X

—Thằng khốn kiếp kia ! Mi chẳng qua nhờ hư danh và đứng tên trong Ngũ tuyệt. Nhưng không thể coi thường bất cứ ai trong làng võ được ! Mi hãy trả lời, có dám chơi với ta một trăm hiệp không ?

Không đợi Nam bút trả lời Khả Linh đã thở «phì» một cái và nói :

— Đàm bạch Thủy ! Mi thực không biết liêm sỉ là gì cả ! Lần trước nói khoác, nói láo, rút lại chưa đủ trăm hiệp đã co giò chạy «có ở» chạy «hãy ông bà ông vải» rồi, nay lại còn chực mầu rủ quê mất thợ nữa sao? Thử nghỉ lại mà coi ! Mạnh tam Nương mà cũng không coi mi vào đâu, định loại mi ra khỏi bọn-Huồng chi một nhân vật lừng lẫy thiên hạ như Nam bút tiên sinh thì còn coi mi ra cái con chó gì nữa ?

Câu nói đầy mia mai khinh khi ấy, đã đành là khiêu khích làm Bạch Thủy tức lộn cả bàng bông lên đa đầy, mặt tím lạnh di muốn hộc máu ra được, — Nhưng bật cười nhứt là luôn cả Đoạt hồn Kỳ và Tư không Diệu cũng giật mình đánh thốt Họ đều nghĩ thầm rằng,— té ra trước đây năm bữa, tụi bọ định tổ chức nhóm «Can khôn mới» với cầu chuyện «Mạnh Tam Nương không tới dự lại đòi loại Bạch Thủy ra ngoài, — tất cả những bí mật ấy đều bị bọn Thiên Sơ biết cả rồi ? Nên đều cợt mà gọi bọ là Chiên sỉ nhân Ngũ độc !!

Khả Linh hơi ngừng lại một chút rồi nói với Gia cát Đật :

— Đại đệ lão Tiên bối hồi chầu rằng sở học của chầu có chút ít rút tia lấy tinh hoa ý trí về từ chương, kinh sử không, — phải chăng ý Tiên bối không bỏ tranh hơi đó tiếng với hàng lão quái Bạch Thủy. ý lão tiên bối muốn truyền cho chầu mấy đường tuyệt chiêu do sự đã dung hòa với cái tinh túy của Hán phủ đường thi, Tống từ, Nguyên khúc, đức thành một lò gọi là «Sinh hoa Thất bút» để chầu đở tay tiên bối diệt trừ lão quái Cưu trượng đi chăng ?

Nam bút thấy rằng anh chàng oắt con dựng ý nói tức, cốt cho Bạch Thủy nhi hung đến loạn tâm thần lên rồi mới đánh cho một trận, cho nên cứ mỉm cười đưa mắt một cái. Khả Linh càng cao hứng lại càng lên giọng kiêu căng, nói :

— Tuy vậy, đối với lão già «số lên» sỉ ấy, thì dù là chầu cũng không muốn bần tay «Sinh Hoa Thất Bút» là món tuyệt kỹ đương kim. Nếu lão tiên bối định truyền cho chầu xin đề sau cuộc hội họp Thiên trí này sẽ truyền. Nay tên hung bạo nầy, làm gì có thực tài, thì với bản lãnh của chầu cũng thừa đề cho hắn một bài học đáng giá bằng mười lần bài học lần trước.

Thấy tình thần Khả Linh hăng hái như con hồ con lăm le chỉ chực nuốt cả con bò, Gia cát Đật chỉ liếc nhìn Thiên sư, mỉm cười rồi lui lại vẻ sau một bước. Lập tức Khả Linh rút cây Vân Xương bút từ bên sườn ra, nhìn Bạch Thủy và nói :

— Lão quái vật ! Nếu người trả lời cho câu hỏi này của tay thì ta sẽ chiếu tình giữ thể diện cho người. Lần trước, người bị Bạch Thủy Lăng mộ Nông dùng « Tử Phi hoa » đánh cho bị thương. Nơi ấy thuộc nơi nào, hang nào ở phía nam tỉnh An-huy ?

Thấy Khả Linh nói là giữ thể diện cho mình, vậy mà trái lại, lại đem câu chuyện Lăng mộ Nông đánh đến bị thương nói ra, Bạch Thủy giận tái cả mặt, mắt đỏ ngầu lên, nghiến răng kêu kẹt rồi quát rằng.

— Thằng nhãi con, chớ nói giọng khinh bạc ! Thằng qua là trên đường đi qua Hoàn nam, ngẫu nhiên gặp Lăng Mộ Nông. Hai bên vốn không thù không oán nên ta không thèm giết hắn làm chi ! Ai hơi đâu để ý đến hạng nọ, nếu kẻ làm gì ? Còn đối với mấy bữa đó là do lòng khoan thứ và ái tài mà ta không nỡ giết mi. Mi không biết tấm lòng tốt của ta thì dược lắm, trong vòng trăm hiệp người sẽ bị mất xác dưới cây Cưu trượng và mấy ngọn Ô phong thôi của ta.

Nghe Bạch Thủy nói một cách mơ hồ như vậy, Khả Linh đâm ra thất vọng vì địa chỉ không rõ thì không thể tìm được Lăng Mộ Nông và "ông già trong hang". Chẳng cho là Bạch Thủy chơi đểu, cố ý đấu mình liền để quát lên một tiếng «Con đây» cây Vân Xương bút vung lên một cái, cánh tay dài như tay vượn theo người chồm tới, lập tức biến ra như hàng trăm hàng ngọn bút cuốn gió đánh tập vào Đàm bạch Thủy.

Nên biết rằng ngoài vẫn đề cường lực của Khả Linh hiện nay sung tức vượt bậc, lại thêm cái công phu của Thiên sư luôn trong mấy bữa nay luyện lại «Thất thập nhị thức Huyền thiên pháp phép» cho chàng, nên thoát mới một ngọn «Tử vân quang lịp đầu tiên đánh ra, tuy nhiên tạm dùng ngọn bút Vân Xương bằng thép thay cho phất trần cho nên có phần cứng cỏi kem linh động, nhưng uy lực cang phong cũng rất lớn như cơn, mưa, một trận mưa bút từ bốn phía, tám bên rốn rập kéo tới.

Đàm Bạch Thủy thoáng qua biết là lợi hại, vội nhảy qua tránh cái thế đầu hung hãn ấy, đồng thời vung gậy trả đòn,— một ngọn « Thần ngao phiên lăng » kèm theo với một lần gió giật vô cùng mạnh, ngang lưng quét tới.

Khả Linh đã lấy ý muốn thử xem công lực của chàng hàng ngày khổ luyện đã tới bực nào. Đáng lẽ, trong trường hợp này, bên dùng binh khí ngắn phải tránh chớ không nên để cho đụng chạm với chiếc gậy vừa dài vừa nặng như cây Cưu trượng.

Tránh lại, chẳng đề không tránh nổi. Vụt chàng theo thế «Long thạch bằng vân» vung tay Vân xương bút ra phất mạnh một cái, đón lấy thế «Cẩu thần nhi sóng» từ bên đập tới.

Một bên là trang thiếu niên anh tuấn trời sinh ra đã có sức lực hùng hậu, lại từng nuôi mất thiêm thử là thứ linh dược trên đời chỉ có một ; — một bên lão ma đầm nhỉ tiếng từ lâu công lực đã trăm hầu lại lợi ở cái thế là dùng đã trường đánh ra rất mạnh... Hai món binh khí tập vào nhau toé lửa, «chát» một tiếng đến chuyển cả đất. Trong khi Vân Xương bút bị thối trở lại thì Cưu dầu Thiết trượng cũng bị bật lạng hẳn đi.

Thiên sư và Gia cát Đật đều gật đầu mỉm cười tỏ ý tán thưởng Khả Linh. Đoạt hồn Kỳ thì hết sức ngạc nhiên, lão đã mới nhận ra chắc chắn rằng quả thực cái ngọn độc thủ của mình «khắc mạch phần kinh» đã bị có người giải trừ nên công lực và võ nghệ của Khả Linh mới thần thánh tới bậc đó. Còn Bát Chỉ phi ma Tư không Diệu thì ngẫn cả người ra. Ông ta không ngờ rằng Cưu trượng Thần ông, chỉ có hư danh thôi, chân lực xét ra có phần kém anh chàng oắt con kia. Vì nếu Khả Linh cũng dùng binh khí đó và mạnh có lẽ một đôn và chạm ấy đã khiến cây Cưu trượng bị đánh bay đi mất. Riêng Đàm Bạch Thủy, sau khi ra một đòn ấy rồi, không khỏi có chút chột dạ, bụng nghĩ thầng oắt con quả nhiên lợi hại. Nếu là người khác, chỉ một gậy ấy đã khiến cho dù không rách hổ khẩu thì ít nhiều cũng ê ẩm cả cánh tay đến vớt khi giới đó mà chạy có cớ rồi.

Tóm lại thì Nam bút, Tây đao, Đoạt hồn Kỳ, Phi ma đều lấy làm kinh phục, riêng có Chung ly Triết thì từ nãy cứ ngồi lì ở dưới gốc cây, tay mở cuốn Võ ký chân kinh ra coi, có vẻ như say mê thích thú, không để ý đến cuộc đấu chút nào cả !

Gia cát Đật để ý nhìn Chung ly Triết rồi sẽ cười, ghé tai Thiên sư nói thầm rằng :

(Còn nữa)

Từ Nhà kho Quán Ven Đường (chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng)

tiếp theo 12 trang 1

Các tỉnh : Cao Nguyên và Trung phần :

Bán phụ cấp đất đỏ cho các cấp quan và hạ sĩ quan của 2 vùng.

Si quan và Chuẩn úy

	Vùng A	Vùng B
Đặc thân	1.200đ.	1.400đ.
Vợ không con	1.500đ.	1.800đ.
Vợ 1 con	1.900đ.	2.240đ.
Vợ 2 con	2.250đ.	2.660đ.
Vợ 3 con	2.600đ.	3.080đ.
Vợ 4 con	2.950đ.	3.500đ.
Vợ 5 con	3.300đ	3.920đ.

Hạ si quan và Hạ si quan I

VÙNG A	VÙNG B
800đ.00	900đ.00
950 .00	1.100 .00
1.100 .00	1.300 .00
1.250 .00	1.500 .00
1.400 .00	1.700 .00
1.550 .00	1.900 .00
1.700 .00	2.100 .00

RADIO THỜI LUẬN

A lô ! Nghe nói : Tại một tỉnh miền Đông cách Saigon độ 3,4 cây số vừa xảy ra một chuyện rất ngộ nghĩnh khiến dân đen cười... ra nước mắt !

Nghe nói : Cô nữ sinh lớn ao (tất nhiên không phải lớn ... bụng mà là sự của một vòng bự!) một hôm đi học mua hàng rồi mang về. Sau khi mở ra đã phát thấy mắc không mua, bà hàng vải vì nghề nghiệp phải đài mà một cau người bán : «Nếu bà lấy lẻ đó mà nào bao rẻ hơn thì mua, bằng mắc hơn bạ y gì, xin bà trả lại mua giúp giùm em.»

Nghe nói : Chẳng hiểu vì lòng nhiệt của mọi mọc do thế nào hay cho sáng tiếng bình dân «lớn» (lúc lớn đi tiêu) thì ap dụng đúi vơi loài thú nên «bà lớn» giúp ! Mà «bà lớn» giúp thì quyền vì «bà lớn» nơi vơi vòng lớn.

Nghe nói : Sau đó có tệnh bất cả hai vợ chồng... bà hàng vải. Nhưng tất mọi người chẳng được «quý nhau» cho hay tiếc khác, chỉ một mình bà vợ thôi.

Nghe nói : Chẳng hiểu «vòng lớn» cho bất ba hàng vải vì tội gì mà lôi cho gươm chung với các cau nhân Công sản ! Làm cho bà hàng vải bị sẩn hết 4 hôm, bị giam cầm. Nhưng cũng may nhân viên có cha giam thông cảm vì hoàn cảnh của bà nên đã đưa vơi bà tái tự tế.

Nghe nói : Đã hơn nửa năm cách mạng rồi mà vẫn còn có «vòng bự» mà cái chuyện hư hại cách mang như vậy, trách sao kẻ thuộc bộ và một số các «ông nhỏ» Đâu vẹ ? trong thôn lăng không « làm tăng» với đâu đen !

XƯƠNG NGÔN VIÊN

tiếp theo 8 trang 1

Đông y đó, nếu có vị nào vâng mặt hay bắt hành nghề thì cũng không được thay thế một vị Đông y nào khác. Quyết định đó nhằm mục đích thanh toán nghề Đông y dần dần đến chỗ tiêu diệt. Vì lại quy chế thời Đệ-Nhất chỉ áp dụng cho hạng Pháp ngữ, nên hầu hết Đông y đều không thông suốt, do đó hình nghề mất cách hay bắt không theo luật lệ và kiểm soát cung quy chế đó không đặt được những hình phạt cố nguyên tắc, kiểm soát không chế chế phạt vi lo là, nên có sự lạm dụng của một số Đông y không đi đúng với thông chức nghề nghiệp gây tại hại lớn lao cho đồng bào bịnh nhân.

Nay luật lệ mới được cải mở và bảo đảm được sức thắc cuộc chống hơ, cung nhằm mục tiêu sạch đường hướng sang đó gồi Đông y. Quy chế áp cho giới Đông y khuếch trương sau rộng là cho thể thước bằng máy móc. Bắt buộc mỗi vị Đông y chỉ hành nghề 2 năm là tại bịnh và bắt thước mà thôi.

(Thay vì trước kia 1 vị Đông y bao hàm nhiều chi nhánh). Nay, cũng cho thay thế dần y nào chết thì kẻ thước kế được quyền dân nhiệm cơ sở thước mau để tiếu thu cho hết số thước còn lại trong vòng 6 tháng. Riêng vì việc hành nghề và tự bịnh quy chế nay còn cần Đông y chữa trị bịnh nhân tăng thư từ kế khai cần chứng bịnh của bịnh nhân chữa khoan, mà nếu vị Đông y phải đi thăm đến nơi chữa mạch cũng như bịnh nhân đến mua thuốc, như vậy được bảo đảm hơn. Người ra cần cần không cho quảng cáo bừa bãi. Chủ trương không lừa gạt đồng bào. Quy chế này không được quyền đóng cửa Đông y vĩnh viễn như thời Decoux mà chỉ được đóng cửa tạm thời để chờ quyết-định của Tòa án mà thôi.

Trường công lập huấn luyện Đông Y

Song song với vấn đề trên, ông Trần Thọ Kỳ Đỗ Y Tế cho biết là sẽ mở trường công lập huấn luyện Đông Y tiếu lên một mục tiêu khả quan bảo đảm nghề nghiệp trong đường hướng mới có tiêu chuẩn hành nghề và cần bản vấn hóa Bộ sẽ có một Hội đồng tư vấn Đông Y để xem xét thiết lập Hội đồng quản Đông Y như Y sĩ đoàn cũng sẽ lập viện nghiên cứu Đông Y sĩ vào... để nâng đỡ Đông Y.

Để kết thúc cuộc hội bảo, một kỳ giá đưa cau hỏi : Biện pháp mạnh đối với ngành Đông y hồi thời chế độ cũ thế nào ? Trần Đình Dụ đưa phương cho thì hành hay do y kiến chung ? — Trả lời : Biện pháp đó là do ông Trần Đình Dụ thi hành theo chánh sách của chánh phủ. Và nhiều cau hỏi khác được đặt ra liên quan đến Đông y và Tây y trong việc đưng thước đều được trả lời.

Cuộc họp bao bế mạc bốn 15 giờ kém 10'

tiếp theo 14 trang 1

trạnh nạn bắt an sinh nơi thôn quê hay bắt hành. Đến Saigon không nơi cư ngụ, vì không có gây đi chuyển. Bởi thế chúng tôi đành chịu cảnh vô gia cư. Trở về quê quán thì nơi (giải phóng) lan tràn có thể cho đi (mộ tôm) vì chúng nghĩ là Cong ma hay Trợy tầm ở bên quốc gia phát vào. Hiện giờ tôi đó chính chấp thuận cho lập to khai gia đình, nhưng chúng tôi đã bị bắt giữ vào nhóm đông nên ta trong thông cáo : Có cán cước hợp lệ. Vì chúng tôi phần đông đều chưa đến được hoặc nếu xin lại không được.

Vì lúc ra đi nơi quê nhà đã bỏ trốn khỏi